

Demonologi

Det religiösa området

 Undrar hur många, som minns den här lilla sången, då jag hälsar Er å det varmaste med Kristi gemenskap och Kristi kärlek idag, hur många minns den här lilla sången: "Han sköter om Dig"? Kan Ni den? All right, låt oss se, om vi kan få den! Kan Du den, syster? Kan Du? Nu:

Han sköter om Dig,
Han sköter om Dig,
Genom solsken och skugga,
Sköter Han om Dig.

Å, det där var fint, låt oss försöka den igen nu!

Han sköter om Dig,
Han sköter om Dig,
Genom solsken och skugga,
Sköter Han om Dig.

[Blankt ställe på bandet. Utg.]

² Vår himmelske Fader, vi tackar Dig för att Du verkligen har omsorg om oss och har uppenbarat Din kärlek till oss till den grad, att Du sände Din egen älskade Son, för . . . Guds oskyldige Son, för att ta skyldiga syndares plats. Så vi tackar Dig, för att Du brydde Dig om oss och tänkte på oss, så att Du gjorde detta! Och vi sätter så stort värde på det, Herre. Vi är glada att få samlas här i eftermiddag under himlens tronhimmel och ber om Dina välsignelser över det här mötet. Bevilja oss, Herre, att varenda man, kvinna, pojke eller flicka, som är här, må läsa noggrant i Skrifterna, nu! Vi möter en värld, som styrs av Satan. Och, Fader, vi ber, då vi studerar demonernas kraft och vad de gör med människor, att Du ska ge oss stor tro, och må många stora tecken och under ske! För vi ber om det i Kristi Namn och till Guds ära. Amen.

³ Vi ska granska det i eftermiddag, raskt igång med det, ungefär femton minuter tidigare gissar jag. Det är fortfarande om *Demonologi*.

⁴ Och nu fick jag just ett meddelande för en stund sedan, broder Beeler, från mina vänner. Och jag sätter igång i Afrika i mitten på juli. Så det avgör saken, vi har det ordnat nu. Och broder Baxter kan inte fara vid den tiden, så jag kommer att bli tvungen att fara till Afrika ensam. Så att fara dit med . . . Må . . . Ni måste be för mig nu, att Herren hjälper mig, för jag kommer verkligen att behöva det nu där borta ibland . . . Jag väntar mig åtminstone tvåhundrausen människor i den mötesserien.

⁵ Och jag har en syn utskrivnen här. Jag vill, att Ni människor ska få nytta av den. Det hände i december. Jag var i rummet en morgon, då Herrens Ängel kom in. Jag. . . Ser Ni, då jag var där borta, var jag olydig mot Gud, och jag smittades av amöbor. Någon som vet – vet vad amöbor är, en parasit, som får. . . Den nästan dödar en. Och för att jag gjorde någonting, som Gud sa till mig att inte göra. Hur många har hört berättelsen om det? Jag antar, att några av Er är här. Jag vet, att folket från Tabernaklets omnejd hörde berättelsen om det som hände. Gud sa till mig att fara till en plats och att hålla mig borta från *den här* platsen och fara tillbaka bort till en annan plats. Och jag lät predikanterna prata ut mig ur det. Nu är predikanter underbara, och de är mina bröder, men man ska rätta sig efter, vad Gud säger till en. Det är riktigt. Förstår Ni? Man har ett enda uppdrag.

⁶ Hur många kommer ihåg en gång, då det var två profeter i Bibeln? Och en av dem, Herren talade till honom, sa: ”Du ska gå till en *viss* plats. Och Du ska inte – kom inte. . . Du ska gå tillbaka en annan väg.” osv. Och – och Han sa: ”Du ska varken äta eller dricka, medan Du är där.”

⁷ Och en annan sann profet mötte honom och sa: ”Herren mötte mig, efter att Han hade mött Dig.” Och han sa: ”Kom förbi hemma hos mig!” Och profeten lyssnade till vad den andre sa och miste sitt liv därigenom. Ser Ni, man ska göra som Gud säger till en att göra, oavsett vad någon annan säger.

⁸ Nu är vi. . . I den här synen. . . Den väckte mig den trettonde septem- . . . Rättare sagt december. Och – och jag satt på sidan av min säng, jag undrade, vad min framtid skulle bli. Jag. . . Då jag kom tillbaka hit, var de färdiga att kasta in mig på epidemisjukhuset, parasiterna hade nästan tagit kol på mig. Och de gav mig en undersökning, då jag kom fram till det här landet. Och genom Guds nåd lät de mig bara fara hem, för det hade spritt sig mycket. Och jag bad, och jag gick till de där predikanterna, jag sa: ”Herren sa till mig, att inte fara den där vägen.”

Man sa: ”Å, Gud talar väl till någon mer än Dig!”

⁹ Jag sa: ”Kora fick den idéen en gång.” Och så, men jag gick och fick tag i några löv och la dem över deras fötter, och jag sa: ”Kom ihåg, i Herrens Namn, om vi tar den där turen dit, så kommer det att bli ett misslyckande, och vi kommer alla att få betala för det.” Och det fick vi minsann! Oj, oj! Vi nästan dog, allesammans. Så då jag kom tillbaka. . .

¹⁰ Man har så mycket att kämpa med i de där främmande länderna. Till exempel skulle en liten loppa kunna bita en, det skulle orsaka, att man fick fästingfeber. Och den där lilla saken, då den biter en, om man tycker att det kliar, kan man inte riva sig där. Titta efter, om det är en liten svart gynnare, så dra inte bort den! Den har ett litet huvud, det borrar in sig i huden, vrider sig *så här* och sätter fast sig. Om man drar bort den, drar man av

huvudet där inne. Det har ett virus i sig, som skulle förlama en. Så den . . . Klia inte och dra inte bort den! Ta bara litet talg! Och han andas genom sin bakdel. Droppa talg på den, så kommer han loss.

¹¹ Så finns det en liten mygga. Den gör inte mycket väsen av sig. Den kommer raka vägen genom luften. [Broder Branham klappar sin egen hand. – Utg.] Den bara rör vid en, det är alltsammans, man har malaria.

¹² Och – och så är det det där, som de kallar för mamba-ormen. Om den hugger en, lever man bara omkring två minuter, sedan den har huggit en.

¹³ Och det finns en gul kobra. Man lever omkring femton minuter efter dess bett. Och en av dem var så pass nära min son, att han kunde ha lagt sin hand på dess huvud. Redan färdig att hugga, innan vi kunde skjuta den, så där.

¹⁴ Och där finns den svarta kobran. Å, där finns precis allting! Och så farorna med de vilda djuren, naturligtvis, lejon, tigrar eller leoparder och allting annat att kämpa med i djungeln. Och så sjukdomarna, det finns precis alla slags sjukdomar där inne.

¹⁵ Och man har allt det där framför sig, då man far dit. Dessutom finns här häxdoktorn, som utmanar en överallt ser Ni, och all deras vidskepelse osv. Men hur, så underbart att få se vår Herre bara vifta bort det från sida till sida så där, sedan fortsätta.

Och den där dagen minns jag så väl, då jag stod där, vad som skedde. Jag ska berätta det för Er någon gång i ett annat möte, för jag vill komma fram till mitt ämne i eftermiddag, *Demonologi*.

¹⁶ Men nu, och jag tänkte på det här, då jag satt där, vad kommer slutet att bli? Och då jag kom tillbaka över havet, vet jag, att vi fick omkring hundratusen omvändelser, medan vi var där inne. Och gamle broder Bosworth kom till mig. Han sa, jag sa: ”Jaha, broder Bosworth!”

¹⁷ Han sa: ”Jag är så stolt över Dig, broder Branham!” Han sa: ”Du är ju bara – du är precis i livets början”, och han sa.

¹⁸ Jag sa: ”Nja, jag antar, att det är över, alltsammans.” Jag sa: ”Jag är mer än fyrtio år gammal. Jag antar, att jag har kämpat en god strid och avslutat loppet.”

¹⁹ Han sa: ”Över fyrtio år gammal?” Han sa: ”Jag var så gammal, innan jag blev omvänd.” Han sa: ”Jag är fortfarande i full gång.” Han höll ganska snart på att komma in i åttioårsåldern. Och bara . . .

Jag tänkte: ”Tja, kanske det där är ungefär riktigt.”

²⁰ Så han sa: ”Nej, du är bara en alldeles ny Branham nu, Du vet bara hur Du ska styra Dina mötesserier bättre och allting.” Han sa: ”Om Du bara någonsin tar Amerika på rätt sätt, med

mötesserierna anordnade rätt, så att Du kan stanna sex eller åtta veckor på ett ställe och få det ordnat och utannonserat”, sa han, ”så skulle Du kunna göra någonting, men, och för vår Herre.” Så vi fortsatte bara vidare så där, så det var mycket – mycket trevligt.

²¹ Sedan efter ett tag såg jag en syn, då jag var i Amerika, och den kom till mig och tog mig tillbaka till Afrika, och den visade mig samma mötesserie, som hölls där framför Durban. Och den första mötesserien tonade bort in i historien och försvann västerut. Den andra mötesserien steg upp, och då den gjorde det, var den ännu större, än den första mötesserien var. Och Han . . . Jag hörde ett skrik, och en Ängel kom ut ur Himmelen. Han hade ett stort Ljus.

²² Och Herrens Ängel, som står bredvid oss här, sto- . . . Står alltid till höger om mig, borta på *den här* sidan, och Den stod där, och Den – Den for omkring. Och jag såg den här mannen, som stod under Honom. Han är – Han är inte . . . Det är nu inte syner, då man ser Honom. Det är precis lika verkligt, som då Ni ser på mig. Å, man kan höra honom gå och tala med en. Och då Han . . . Vad som helst, det är precis lika verkligt. Och det är inte en syn. Mannen står bara där precis liksom man själv gör. Och Hans röst är precis liksom min skulle vara, eller Din skulle vara. Men en syn, någonting som bryter fram framför en, och man ser den, så där. Men den här mannen bara promenerar fram och står där.

²³ Så Han talade om för mig, att . . . Vad som skulle äga rum. Och Han sa, att . . . Den här Ängeln kom ner, och Han sa till mig att vända mig och titta åt *det här* hållet. Och det såg ut som mot Indien nu. Jag säger inte, att det är i Indien, men det är nära. Men de var indiska människor.

²⁴ För afrikanerna är stora, muskulösa, tunga, kraftiga människor. En del av dem är nästan två meter långa och väger, å, hundrafyrtio eller hundrafemtio kilo, muskulösa. Zuluerna, shunghi, nu och basotu och å, där finns många olika stammar. Det fanns femton olika stammar, som satt där den där dagen, som jag talade till.

²⁵ Jag sa ett ord, som ”Jesus Kristus, Guds Son”. Jag kunde gå och dricka litet vatten, innan det hade gått igenom alla tolkarna. En sa . . . Och allt oväsen!

Jag brukade tänka, då jag hörde pingstvännen tala i tungor, att kanske en talade med ett slags ljud och en talade med ett annat, hur i hela världen kunde det komma sig? Men jag tror Bibeln har rätt och vet, att det är så, då Den säger: ”Det finns inte ett ljud, som inte betyder någonting.” Det är riktigt.

En del av dem sa, en av dem lät: ”Blrr blrr blrr blrr”, det betydde ”Jesus Kristus, Guds Son”. En annan lät: ”Kluck kluck kluck kluck”, det var ”Jesus Kristus, Guds Son” på hans språk.

Så det spelar ingen roll, vilket slags ljud det än är, det har en betydelse någonstans. Det är riktigt. Vilket slags oväsen det än är, betyder det någonting för någon någonstans. Och då Han var . . . De hade gett ut det där.

²⁶ Och jag la märke till det där borta till vänster om mig, då den där Ängeln kom ner och jag såg något myller-liknande där, och de var människor med . . . Det såg ut som om de hade ett – ett lakan omkring sig *så här*, och hade lindat om och bundit fast det, liksom en blöja runt ett litet barn. Och det var det. Och jag kunde bara se, att så långt jag kunde se, fanns det ingenting annat än människor. Och så satte den här Ängeln på ett starkt ljus, som svängde fram och tillbaka, och började svänga det fram och tillbaka, *så där*. Och jag har aldrig sett så mycket folk i hela mitt liv.

²⁷ Och så kom den här andre Ängeln riktigt nära mig, och Han sa: ”Det är trehundratusen av dem i den där mötesserien.” Och jag har det nerskrivet här. Och man skriver det på något slags papperslapp, liksom jag berättade om den lille pojken, som återuppstod i Finland. Man skriver det där på försättsbladet i sin Bibel eller någonstans, att i den här mötesserien . . . (Det kommer att bli en mötesserie. Och Ni kommer att få höra det genom någon kanal.) Om trehundratusen människor, som deltar i den där mötesserien. Se nu efter, om inte det där är rätt! Den kommer att vara tre gånger så stor, som den andra var. Förstår Ni? Trehundratusen människor, ska delta i mötesserien. Och jag är bara så glad för att få komma dit, så jag vet inte, vad jag ska göra, för jag tycker om att vinna själar åt vår Herre.

²⁸ Och där, vid ett tillfälle, då man fick se – se trettiotusen rena hedningar komma till Jesus Kristus i en enda inbjudan till altaret, trettiotusen rena hedningar.

²⁹ Låt oss nu gå till vårt ämne riktigt kvickt! Igår studerade vi demonernas teknik. Jag har tänkt idag, på hur Gud leder det. Ni förstår inte, vilken frihet det är, att få komma ut. Nu är jag ingen lärare. Jag är långt ifrån att vara någon – någon bibelutläggare. Och jag är . . . Min utbildning är begränsad till sjuårig folkskola. Så det där är . . . Och det där, jag kom ut ur skolan för omkring tjugofem år sedan, så det är en lång tid sedan dess. Och jag har inte så mycket till utbildning, utan allt det jag vet är vad jag får genom inspiration. Och om inte den inspirationen stämmer med Bibeln, då har den fel. Förstår Ni? Det måste vara Bibeln. Vilken inspiration det än är, måste den komma . . . *Här* är Guds grund. Ingen annan grund är lagd än Den Här. Och vad Den Här är, om det jag skulle säga skulle vara tvärt emot Denna, så låt Ni mina ord vara lögn, för Det Här är Sanningen. Förstår Ni? Förstår Ni? Och om en ängel skulle säga Er någonting, som skulle vara annorlunda än Detta, så sa Paulus: ”Vare han förbannad för Er!”, till och med en Ljusets ängel. Nu finns det många underbara saker. Jag bara . . . Det enda . . . Jag valde två dagar

för att få det här ämnet till människorna, det var igår och idag, i eftermiddagsmötena.

³⁰ Orsaken, nu, till att jag gjorde det här, är att sätta mig själv på ett litet prov, för att se om Gud skulle hjälpa mig. Det ligger någonting på mitt hjärta. Och detta är, att efter det här härliga Budskapet, och efter att Gud själv har bekräftat, att det jag har sagt är Sanningen i Hans Ord. Först genom Hans Ord, och sedan genom tecken och under. Nu tycker jag, att med Evangeliets sanning till Församlingen har jag en plikt mot Gud, att ge det här till Församlingen. Det är riktigt. De är så splittrade i så många olika organisationer och sekteristiska delar av den, att det är fel. Vi är alla Guds barn, då vi är födda på nytt, Det där, ser Ni. Och sanningen om saken är, att Gud vill, att vi ska veta det där, att vi är Hans barn.

³¹ Kom nu ihåg, att Salomos tempel högg ut över hela världen. Och här kom en sten vänd åt *det här* hållet och en sten vänd åt *det där* hållet, och en huggen på *det här* sättet och en huggen på *det där* viset, men då det kom tillsammans, hördes inte en sågsurrande eller en hammers ljud, allting gick direkt till sin plats. Gud var Instruktören för det där.

³² Gud har en församling, som heter Assemblies, och en Church of God, och en *det här*, och en *det där*. Och, men då de alla kommer tillsammans, kommer de att bli en enda stor grupp med broderlig kärlek, och Gud kommer att sätta, montera ihop den där Församlingen och ta upp Henne till himlen.

³³ Varendra berömd tavla, innan den någonsin hängs i en konsthall, måste den hängas, gå genom kritikerhallen först. Mannen, som målade, Agosto, eller, ursäkt mig, jag kan inte komma ihåg hans namn, målade Sista Supén i alla fall, det kostade honom hans livstid. Han målade den där tavlan. Det tog omkring tjugo år, rättare sagt tio år, tror jag, mellan att måla Kristus och Judas. Och inser Ni, att i den där berömda tavlan, samme man som poserade som Kristus, han poserade tio år senare som Judas? Det är riktigt. Det gjorde han. Efter tio års synd, från en stor operasångare, som tog Kristi plats, kom han till Judas' plats. Man måste inte ta tio år på sig. Det tar tio minuter, det gör samma sak med en. Det ändrar ens karaktär i synden. Men i alla fall, den där tavlan gick igenom alla kritikerna.

³⁴ Och det är så jag tänker om Guds Församling, den gruppen som är kallad. Nåväl, jag menar inte det här som någon skräll. Jag har seglat på de sju haven, och jag är på min tredje resa världen runt, och folk säger: "Frimickel, frimickel!" Och jag har sökt igenom hela världen, och jag har aldrig funnit någon frimickel än. Det där är ett namn, som djävulen har satt på folk. Det är alltsammans. Det finns ingenting sådant som en frimickel. Och jag har statistik på alla de sexhundra sextioåtta olika kyrkor, som finns och är organiserade i världen, det finns inte en enda av

dem, som kallas frimicklar. Och den är från regeringen. Det finns inte en enda frimickel-församling, såvitt jag vet. Så det är bara någonting, som djävulen kallade det. Men i allt detta nu, alla de här sakerna, har Gud målat en tavla. Och en gång brukade de här små gamla församlingarna vara här ute, en del av Er . . .

³⁵ Jag ser på de här gråhåriga männen. Min pojke, igår. Jag var i rummet och studerade, och en predikant kom förbi och sa: "Skulle vilja skaka hand med Din pappa." Naturligtvis har min pojke uppfostrats tillsammans med broder Baxter och dem, som bara: "Nej", så är det, snabbt. Jag tycker inte om det där. Förstår Ni? Om jag än . . . Naturligtvis kan jag inte vara människors tjänare och Guds också. Men jag tycker, att jag tycker om att skaka hand med mina bröder. Jag tycker om att göra det. Det är någonting med det, jag tycker om att skaka hand med en – en predikant. Inte bara en predikant, utan vilket Guds barn som helst, jag tycker om att göra det. Jag fick inte veta det, förrän min hustru hade berättat det för mig litet senare. Så om han hade kunnat säga till den där predikanten: "Ett ögonblick bara, han är där inne och ber, och – och jag ska se efter, vad han säger." Ja, det, det skulle ha varit bättre. Så jag gav honom en liten tillrättavisning ifråga om det där, att inte göra så där. Förstår Ni?

³⁶ Och så, det är ju sant, man kan inte bara skynda sig ut, som brodern sa för en stund sedan. Om man gör det, så är jag – jag är utsliten på kvällen, ser Ni. Människorna börjar prata och varenda en har kanske en sjukdom, och då de börjar prata om det, är Herrens Ängel snabbt framme där för att berätta om det.

³⁷ Det är någon, som sitter och tittar på mig nu, som vet, att det där var sant för bara några minuter sedan, rättare sagt för omkring en och en halv timme sedan. En dam, som sitter här, som inte visste, vad det var, som Herrens Ängel talade till henne här om kvällen och sa till henne någonting, och hon kunde inte förstå det. Men idag hände det, så nu vet hon, vad det betyder, då Han talade till henne. Och, då jag stod där och talade med henne, hur Herrens Ängel kom raka vägen tillbaka ut och talade om för henne, vad hennes besvär var och vad alltsammans handlade om, och – och vad hon tänkte på och en av hennes nära och kära, och hur Gud hade talat och sagt, att Han hade bekräftat det, och vad som skulle komma att ske. Så det där är precis exakt så det kommer att vara. Förstår Ni? Gud hade sagt så.

³⁸ Nåväl nu, hur är det med några gånger som alltid . . . Så, och varenda syn bara försvagar en så mycket mer, ser Ni. Och innan man vet ordet av, då man kommer till kyrkan om kvällen, är man bara så fullständigt utsliten, att man bara knappast vet, vad man ska göra. Och be för mig nu, ser Ni, för det är från den ena mötesserien till en ny, till en ny. Om det här var den enda mötesserien, det skulle vara annorlunda, om jag var på hemväg nu och inte skulle göra någonting på ett par månader, gå ut och

ta min fiskelina och gå och fiska. Men jag måste gå från den ena mötesserien raka vägen till en ny, från den ena raka vägen till en ny, ser Ni. Det är det, som gör det.

³⁹ Och be allesammans, Ni, Ni här borta bland åhörarna! De sa mig igår kväll, att jag – att jag höll på att tala med en viss person, och personen lydde inte kallelsen. Det där är nu ganska farligt, ser Ni. Då de sa det. . . Tja, ibland lyser inte de här lamporna, det är ett mörkt område där emellan.

⁴⁰ Och jag ger akt på Herrens Ängel, då Han står här, kan jag känna det. Så känner jag Den flytta Sig ifrån mig, och jag tittar, Den lämnar mig, och Den går bort någonstans och står där ett litet tag, och jag kan se Den. Och Den blixtrar till, och där kommer en syn. Så ser jag synen. Jag ser efter hur personerna ser ut, som är däromkring. Jag finner personen, då talar jag. Det är det, som sker. Det är det som händer. Man behöver inte berätta det där för varenda en, men det är – det är det, som sker, ser Ni. Det är alltsammans i den andliga världen.

⁴¹ Så om den personen inte lyder, skulle det vara liksom att läsa Bibeln här och säga: ”Det är ingenting med det där.” och gå bort ifrån det. Förstår Ni? Så det gör det ganska illa. Så var på alerten, lyssna, håll utkik! Då Han talar, svara! Ser Ni, var bara redo att svara när som helst!

⁴² Och så berättade min hustru och broder Beeler och många av dem i morse för mig om det, att det kallade på en man ifråga om hans bror någonstans, som hade något fel på sig osv. Och mannen svarade inte på kallelsen, så det där kan inte hjälpas. Det står mellan Gud och mannen. Synen lämnade mig. Då kunde jag inte finna den längre, för att han inte svarade. Så håll utkik och var på alerten!

⁴³ Då man nu tar det här ämnet, *Demonologi*, och talar om demoner. Då man nu säger ”demon”, börjar folk med detsamma tänka: ”Å, någon fanatism eller någonting!” Men demoner är precis lika verkliga som Änglar. De är precis lika verkliga.

⁴⁴ Och djävulen är en precis lika verklig djävul, som Jesus Kristus är Guds Son. Han är en djävul! Himmelen är precis lika verklig. Och om det inte finns något sådant som helvetet, finns det ingenting sådant som Himmelen. Och om det inte finns en evig välsignelse. . . Ett evigt straff, rättare sagt, så finns det ingen Evig välsignelse. Om det inte finns någon dag, finns det ingen natt. Förstår Ni? Men lika säkert, som det finns dag, finns det natt. Lika – lika säkert, som att det finns en – säkert som att det finns en kristen, måste det tvunget finnas en hycklare. Lika säkert, som att det finns någon, som är äkta från Gud, finns det någon, som efterapar det där. Förstår Ni? Det är precis exakt för och emot, svart och vitt, hela vägen fram genom livet ifråga om allting, sant och falskt överallt. Och det finns ett falskt evangelium, det finns ett sant Evangelium. Det finns ett sant dop,

det finns ett falskt dop. Det finns en låtsas-tro, och det finns en verklig. Det finns en äkta amerikansk dollar, det finns en falsk amerikansk dollar. Det finns en äkta kristen, det finns en äkta hycklare, ser Ni, som bara apar efter. Så man finner det, så det går tillsammans, alltihop. Vi kan nu inte skilja det åt. Gud låter regnet falla.

⁴⁵ Må Han låta mig tala här litet grand! Hur många predikanter är här? Räck upp Era händer! Hela vägen runt, predikanter, låt oss se Era händer! Ja, Gud välsigne Er, bröder! Nu, nu ska Ni inte ta det här som lära nu, men precis innan vi närmar oss det här livsviktiga ämnet, ska jag berätta någonting för Er. Hur många pingstväänner är här, räck upp Era händer, runt omkring, överallt! Tja, Ni är pingstväänner allesammans. All right. Jag ska tala om för Er, vad jag fick, då jag först kom in i Er värld, Era led.

Jag var precis här uppe i Indiana, på en viss plats, som hette Mishawaka. Den första grupp pingstväänner jag någonsin såg, de hette Pentecostal Assemblies of Jesus Christ, tror jag, eller någonting sådant, en underbar grupp människor. Nu har de organiserat ihop sig och kallar sig United Pentecost. De bröt upp från resten av dem på grund av en fråga om vattendopet. Det gör dem inte till några hycklare. Det finns många äkta, riktigt äkta kristna, pånyttfödda av Den Helige Ande i deras led. Och Gud gav dem Den Helige Ande genom att de döptes i "Jesu Namn", och Han gav de andra Den Helige Andes dop, då de döptes i "Fadern, Sonen och Den Helige Ande". Så "Gud ger Den Helige Ande till dem, som lyder Honom", så vem – vem fick, vem lydde Honom? Var så god!

⁴⁶ Om man bara glömmet, och de, som vill vara på ett sätt, låter dem vara det, och man fortsätter och är bröder. Det är alltsammans. Inte . . . Det som gjorde det, var att man bröt upp, bröt sig loss. Förstår Ni? Vad? Det var att bryta, riva upp, bryta sönder broderskapet, sätta sig utanför och avskilja sig. Nänämensan, vi är inte skilda åt. Vi är ett. Det är riktigt.

⁴⁷ Men då jag stod där, gav jag akt på de där människorna. Nu hade jag just kommit ut ifrån en vanlig liten gammal Southern Baptist-församling, å, jag såg de här människorna, jag gick in dit och de klappade i händerna och ropade: "En av dem, en av dem, glad att jag kan säga, att jag är en av dem."

⁴⁸ Jag tänkte: "Oj! Huiit!" Innan man visste ordet av kom här någon ner igenom där och dansade så fort de kunde dansa. "Ts-ts-ts-ts-ts." Jag tänkte: "Vilket uppförande i kyrkan! Jag har väl aldrig hört om någonting sådant där!" Jag fortsatte att ge akt på dem runt omkring. Undrade: "Nämen, vad i all världen är det med de där människorna?"

⁴⁹ Nu har Ni väl hört mig berätta mitt livs historia, hur jag kom till det där mötet där. Men det här är en sak, som jag aldrig har berättat, aldrig berättat det förr, offentligt. Så de . . . Om Du nu

vill radera ut det ifrån Din bandspelare, å, då kan Du göra det. All right. I det här tittade jag nu på, och nu tänkte jag: "Jamen, de här människorna är de lyckligaste människor jag har sett i hela mitt liv." De skämdes inte för sin religion. Vi baptister skäms bara litet grand ibland, Ni vet. Förstår Ni? Och då de börjar be, Ni vet, gömmer de sig bakom solfjädern, Ni vet. Och – och men vi . . . Men de här människorna var inte det, broder, de – de hade religionen på hela insidan, utsidan och över hela dem.

⁵⁰ Nåväl, jag minns den där kvällen, då jag kom på plattformen. Man sa: "Alla predikanter på plattformen!" Det var en konferens. De måste ha den här uppe i norr på grund av – på grund av problemet med de färgade, söderns Jim Crow-lag. Så de hade träffats där allesammans överallt ifrån. Så jag satt där uppe och han sa . . . Nåja, nu är det . . . Jag hörde alla predikanterna den där dagen och den där kvällen igenom. De sa att någon gammal predikant, han var en gammal färgad man, som kom ut, bara en liten krans av hår runt hans huvud *så där*, med en stor gammal bonjour-liknande predikantkappa på sig, Ni vet, sammetskrage, och det var hett väder. Den stackars gamle mannen kom ut dit *så här*. Han sa: "Mina kära barn", sa Han, "Jag vill berätta för Er", började vittna. Jag var ungefär den yngste, som satt på plattformen. Så sedan sa han: "Jag ska säga Er!" Han tog sin text från Jobs bok: "Var var Du, då jag la världens grundstenar? Säg mig, var de sitter fast!"

⁵¹ Alla de här andra predikanterna hade predikat om Kristus, ungefär som vanligt. Jag lyssnade till dem, tyckte om dem. Men inte den där gamle gossen! Han gick tillbaka omkring tiotusen år innan världen någonsin började. Han gick upp i Himlarna och kom raka vägen ner över skyarna, vad som hände. Vad de predikade om, som höll på om dagen, han predikade om det som skedde i Himmelen. Han tog med sig Kristus tillbaka på den horisontella regnbågen, någonstans där borta i evigheten. Å, han hade inte predikat mer än omkring fem minuter, förrän den där gamle mannen, Någonting fick tag i honom. Han hoppade upp i luften och slog ihop sina klackar och ropade: "Tjohoo!" Han hade ungefär lika mycket plats, som jag har här uppe. Han sa: "Ni har inte plats tillräckligt för mig att predika", och så gick han på.

⁵² Nåväl, jag tänkte: "Om det där gör så där med en man omkring åttio år gammal, vad skulle det göra med mig?" Det där är vad jag vill ha. Det där är vad jag vill ha.

⁵³ Men det som fick tag i mig var detta. Nu talar vi om demoner, nu. Det som fick tag i mig, jag gav akt på två män. En satt på ena sidan och en på den andra. Och då Anden föll, reste de där männen sig upp och talade i tungor och ropade och blev vita runt munnen. Och jag tänkte: "Oj, oj, om jag bara kunde få det där!" Förstår Ni? "Så underbart! Å, det där är . . . Jag bara älskar det där!" Nåväl, jag gick ut på majså kern. Och jag berättade min livshistoria för Er, Ni läste den i boken. Jag sov hela natten. Och

jag kom tillbaka nästa morgon. Så jag tänkte, att jag bara skulle sätta det på prov. Jag har ett sätt att göra saker, som ingen vet om utom Gud och jag. Så det där, jag tar en liknelse och går och möter en människas ande. Ni ser det precis här på plattformen. Förstår Ni? Och så fick jag då tala med en av de där männen. Jag såg dem. De satt tätt tillsammans, och de höll bara varandras händer och dansade och ropade. Jag tänkte: ”Oj, oj, det där låter äkta för mig!”

⁵⁴ Och jag tog tag i en av hans händer och jag sa: ”God dag, sir!”

⁵⁵ Han sa: ”God dag!” En mycket trevlig man, gentlemannamässig karl. Han sa . . .

Jag sa: ”Är Du predikant?”

Han sa: ”Nej, sir, jag är bara en vanlig medlem.”

⁵⁶ Och jag kom att ha ett litet samtal med honom, så jag kunde få tag i hans ande. Förstår Ni? Han visste inte det, ingen visste det. Jag sa aldrig någonting om det. Det tog åratal innan jag nämde det. Så de . . . Men då jag kom underfund med det, lät det äkta, precis en så fullkomligt kristen man! Den där mannen var absolut en Guds helige. Jag tänkte: ”Broder, det där var fint!”

⁵⁷ Men den underliga delen, då jag fick tag i den andre mannen, var det tvärtom. Han levde till och med tillsammans med en kvinna, som inte var hans hustru. Det är riktigt. Och jag såg den komma fram till honom, en syn. Jag tänkte: ”Oj, oj, det kan inte vara så.” Och mannen . . . Jag tänkte: ”Nu, nu, den här anden ibland de där människorna är fel. Det är allt det är med det.”

⁵⁸ Så den kvällen, då . . . Gick till mötet, och välsignelserna föll, jag bad till Gud, och Den Helige Ande, Herrens Ängel bar vittnesbörd om, att det var Den Helige Ande. Och samma Ande föll över *den här* mannen, som föll över *den där* mannen. Och då Anden föll, steg de båda upp, och de ropade och skrek båda två och prisade Herren och talade i tungor och dansade. Jag sa: ”Jag – jag – jag kan bara inte förstå det, Herre. Jag kan inte se det i Bibeln, att det där skulle kunna vara rätt.” Nu sa jag: ”Kanske jag är bedragen.” Förstår Ni? Jag sa . . . Nu, här, jag – jag kan inte . . . Jag är – jag är strängt fundamental i Bibeln. Det måste vara Detta! Förstår Ni? Jag sa: ”Herre, Du känner till mina förutsättningar, och jag – jag måste se det i Ditt Ord. Och jag – jag kan inte förstå. Då Den Helige Ande faller över *den här* mannen, Den Helige Ande faller över *den där* mannen, och en av dem är en helig, och den andre är en hycklare. Och jag vet, att det är så.” Jag vet det. Utan . . . Jag skulle ha kunnat ta ut mannen och bevisat det för honom eller avslöjat honom just där och talat om det för honom.

⁵⁹ Liksom jag skulle ha kunnat med den där mannen, som satt just här igår kväll, det var ingenting annat än en bedragare, om det någonsin har funnits en, som satt där. Och jag borde ha

avslöjat det, men han skulle ha stigit upp och börjat bråka. Så jag bara lät det fortsätta, för mötets skull, men jag kände igen honom. Jajamensan.

Det var en, två av dem, som satt just där bak här om kvällen, som tillhör en viss församling just här i staden. Riktiga kritiker! Jag såg dem. Men om man skulle, det skulle sätta igång bråk. Jag har gjort det många gånger. Jag bara lät dem vara, ser Ni. Det är all right. Gud vet, Han är Domaren. Låt dem syna mig en gång, så ska Ni få se någonting ske, ser Ni, låt Honom!

Liksom demonen, jag avslöjade aldrig demonen. Han bara kom till mig och utmanade mig. Det var då Gud grep in, ser Ni, det är riktigt, och Ni såg, vad som skedde. All right. Men jag lät det bara gå. Det gjorde mötet besvärligt, för den där anden kom inpå mig hela tiden, ser Ni. Och så fortsatte jag bara.

⁶⁰ Men de här männen, nu, jag kunde inte förstå det. Och det var två år senare, eller tre, då jag var uppe vid Greens Mill i Indiana här, på scout-reservatet. Jag var borta i en gammal grotta, dit jag går för att be. Och där borta sa jag: "Herre, jag kan inte förstå, vad det blev av den där gruppen människor. De finaste människor jag någonsin har mött i mitt liv, och jag – jag kan inte förstå, hur det där kunde ha varit fel ande. Då det är . . . Om då . . . Du vet mitt hjärtas oskuld. Du vet, hur jag älskar Dig och hur jag har tjänat Dig. Och samme Ande, som är här hos mig, var över de där människorna. Och här var Den över den där mannen, där, precis på samma sätt." Så jag kunde inte förstå det.

⁶¹ Och Herren kom ner i Sin barmhärtighet och visade mig. Här är, var det var. Det måste vara enligt Skriften först. Han sa: "Ta upp Din Bibel!" Och jag tog upp min Bibel. Jag antar, att jag höll i den där Bibeln i tio minuter, utan att någon . . . Att det kom något mer Ord. Jag väntade bara några ögonblick. Jag hörde Honom säga igen: "Slå upp Hebreerbrevet 6 och börja läs!" Och jag gjorde det. Och då det kom ner dit, där det står: "Regnet kommer ofta över jorden för att vattna den och bereda den, ställa den i ordning för dem, som den . . . Men törnena och tistlarna, som är nära att förkastas, vilkas ände är att brännas." Och jag fick tag i det just där.

Jag tänkte: "Där är det. Gud vare tack! Där är det." Förstår Ni?

⁶² Nu sa ju Jesus: "En såningsman gick ut och sådde säd.", eller hur? Nu är Ni allesammans kristna här. Alla räckte upp sina händer, i alla fall, pingstvännen, pånyttfödda kristna. All right. De . . . Och Han sa: "En såningsman gick ut och sådde säd. Och medan han sov . . ." Hans vila, död, kom emellan. Förstår Ni?, "Och medan han sov, kom en fiende och sådde ogräs i den där åkern." Vad är ogräs? Ogräs, törnen osv. Nu, "Och då husbonden (predikanten) såg det här ogräset, som växte, sa han: 'Låt mig gå

och dra upp dem!’ Han sa: ’Nej, nej. Du kommer att dra upp vetet också. Låt dem båda växa tillsammans.’”

⁶³ Det finns en veteåker här ute. Där finns det klångväxter, nässelbollar, stinkande ogräs, allting annat i den. Är det riktigt? Men nu finns det vete där inne. Nu kommer regnet ofta över jorden för att vattna den. Vad är nu regnet till för? Inte för att vattna nässelbollarna. Se nu upp och var uppmärksam! Inte för att vattna klångväxterna. Regnet sänds för vetet, men nässelbollen och ogräset är precis lika törstiga, som vetet är. Och samma regn, som faller på vetet, faller på ogräset. Och det lilla ogräset kommer att stå rakt upp, så där, och glädjas och fröjda sig precis lika mycket som det lilla vetet kommer att stå upp och ställa upp sig.

⁶⁴ ”Men på deras frukt ska Ni känna igen dem.” Var så god! Förstår Ni? Nu kan samma Helige Ande välsigna en hycklare. Det där slår ut en del av Er arminier, men det är sanningen. Det där är sanningen. Man har fått undervisning om helighet, vilket jag också tror på, helighet. Men samme Ande, regnet, faller på de rättfärdiga och de orättfärdiga, men på deras frukt ska man känna igen dem.

⁶⁵ Om jag tittar ut här och går för att hämta vete, får jag vete, men ogräset är alldeles intrasslat. Och de lever av samma regn, som föll för vetets skull. Och regnet sändes inte för ogräsets skull, det sändes för Vetets skull. Men regnet, som är i åkern, då vetet är. . . Ogräset, som är i veteåkern, fick precis lika mycket nytta av regnet, som resten av dem fick. Och samma regn, som fick vetet att leva, fick ogräset att leva.

⁶⁶ Allting i det naturliga är en bild av det andliga, som vi undervisar. Där är den, demonologin, demoner som efterapar kristendomen, men ändå med välsignelsen. Det där är inte skummjolk, bröder, om Ni kan ta emot det. Förstår Ni? Förstår Ni? Det är nu – det är sanningen.

⁶⁷ Så jag är inte frälst idag, för att jag kan ropa. Jag är frälst, inte för att jag känner det som att jag är frälst. Jag är frälst, för att jag uppfyllde Guds villkor i den här Bibeln. Jesus sa: ”Den som hör mina Ord och tror på Den, som sände mig, har evigt Liv och ska inte komma i fördömsen utan har övergått ifrån döden till Livet.” Jag tror på det där. Det är riktigt. Och på de villkoren är jag frälst, för att Gud sa så.

⁶⁸ Om han sa till mig, att man var frälst, för att någon sa: ”En våldsamt storm träffade mig i ansiktet”, det vore underbart, men jag vill veta, varifrån den där våldsamma stormen kom, innan den träffade mig i ansiktet, ser Ni. Vilket slags liv kommer man nu att leva, sedan den där våldsamma stormen har träffat en? Förstår Ni? Ser Ni, det är på ens frukt man känns igen. Så demoner kan verka mitt ibland kristna. Tror Ni det? Titta på Paulus! Paulus sa. . .

⁶⁹ Det var nu här, som Särlaregns- . . . Om det finns några av Er här, så förlåt mig, om jag säger någonting emot Er! Jag skulle inte vilja säga mer emot Er än jag skulle mot Assemblies eller någon, baptisterna eller vem som helst annars. Det är Sanningen, som är Sanning. Där Ni kom vilse, var det här: Ni gör profeter av de där männen osv., som inte är profeter. Profeter får inte "handpåläggning" och sänds ut. Profeter föds. Förstår Ni? I Bibeln finns det en profetians *gåva*. Det var där ert misstag var, mellan profetians gåva och en profet. Gåvan . . .

⁷⁰ "Gud talade i förgångna tider och på olika sätt till fäderna genom profeterna, i denna sista tid genom Sin Son, Kristus Jesus." Och Kristi Kropp har nio andliga gåvor, som verkar i den. Och den kan vara över *den här* kvinnan ikväll, profetian, blir kanske aldrig det i resten av hennes liv. Den kan vara över *den här* kvinnan nästa kväll. Kan vara över *den här* mannen nästa gång. Kan vara över *den där*, där bak, nästa gång. Det gör inte henne till någon profet, gör inte någon till en profet. Det är en profetians gåva i en.

⁷¹ Och innan den mannen, rättare sagt den profetian, kan ges till församlingen, måste den bedömas av två eller tre andliga domare. Är det riktigt? Enligt, Paulus sa nu: "Ni kan alla få profetera en efter en." Om någonting uppenbaras för *den här*, så låt *den där* tiga! Tja, det där skulle göra hela skaran till profeter, då, enligt dagens undervisning. Nej, pingstförsamling, vi har fått saker och ting alldeles förvända. Och det är orsaken till, att Gud inte kan komma in, förrän vi får saken utredd och enligt Bibeln. Det är riktigt. Man måste finna rätta vägen. Hur ska man kunna bygga ett hus utan att titta på ritningen? Förstår Ni? Man måste börja rätt.

⁷² I det där nu, en profet, man har aldrig sett någon stå inför Jesaja, Moses. En stod faktiskt där, Kora, en dag, och försökte tvista med honom, och Gud sa: "Gå undan, jag kommer att öppna upp jorden och . . ." En profet är född. "Gåvor och kallelser . . . Utan omvändelse." Det där är Guds förutbestämmelse från det lilla barnet och upp. Allting var fullkomligt riktigt hela vägen, exakt vad han sa var sanningen och blev bekräftat och utgett. Det är Guds Ord, som kommer till profeten. Men en profetians gåva är i församlingen.

⁷³ Nu sa man: "Nja, profeterna, det är Gamla Testamentet." Nej, då! Nya Testamentet hade profeter.

⁷⁴ Agabus var en – var en nytestamentlig profet. Titta på den profetians ande, som föll ner där och talade om för Paulus om det! Så här kom Agabus ner från Jerusalem och fann Paulus och band hans bälte om sig och vände sig om och sa: "SÅ SÄGER HERREN, den man, som bar det här, kommer att bli bunden med kedjor, då han kommer till Jerusalem." Agabus, som ställde sig upp och sa det, förutsade vad som skulle ske, han var profet, inte en man med den profetiska gåvan.

⁷⁵ Och helbrägdagörelsens gåva och alla de där gåvorna, min vän, som är pingstvän, Ni har fått det hopblandat. Gåvorna är i församlingen, beroende av vilka personer som helst i församlingen, vem som helst som är indöpt i Kroppen. ”Genom en enda Ande är vi alla indöpta.” Och Bibeln säger . . .

”Nåväl, jag har helbrägdagörelsens gåva.”

⁷⁶ Tja, Bibeln säger: ”Bekänn Era fel, den ene för den andre, och be, den ene för den andre!” Varenda person ber, den ene för den andre. Vi är inte en delad grupp, vi är ett kollektiv, en samlad grupp. Förstår Ni?

Och det är nu så, demonerna ibland arbetar.

⁷⁷ Ge nu akt på, vad Paulus sa: ”Om en talar i tungor och den andre uttyder, och vad han än sa, låt det bedömas först – innan församlingen kan få det!”

⁷⁸ Nu kan det inte vara ett citat ur Skriften eller någonting annat sådant. Gud upprepar Sig inte. Utan det ska vara en varning till församlingen. Om då goda bedömare säger: ”Låt oss ta emot det där! All right, det var ifrån Herren.” Den andre säger: ”Låt oss ta emot det!” Efter två eller tre vittnens utsago ska var sak avgöras. Då tar församlingen emot det och går och gör sig redo för det. Om det där inte kommer att ske, det som det där sa, då har Ni en ond ande ibland Er. Det är riktigt. Och om det verkligen sker, så tacka Gud, Guds Ande är ibland Er. Förstår Ni? Det är nu där, man måste se upp och vara försiktig. Så försök inte pressa på! Jag skulle inte kunna få mig själv att ha bruna ögon, då jag har blå, ser Ni, jag måste vara nöjd med blå ögon. Det är nu där, som demonerna arbetar i de andliga människornas värld.

⁷⁹ Nu har vi någonting djupt, som kommer här, och jag hoppas, att det inte är alltför djupt. Borta i 1 Samuelsboken 28 vill jag nu läsa litet ur Skriften här just den här gången. Jag vill, att Ni ska lyssna noga. Och jag vill hämta fram ”demoner”, visa Er hur de arbetar i själva församlingen, och hur Satan har en förfälskning för allt äkta, som finns. Nu kan man se enligt Bibeln, att demoner kommer in bland kristna, och de apar efter.

⁸⁰ Och många gånger har vi förklarat folk vara kristna, då de säger: ”Jag tror på Jesus Kristus.” Å, djävlarne tror på samma sak och bävar. Det är inget tecken på, att man är frälst. En av de här kvällarna vill jag komma in på utväljelsen, och då får Ni se, vad frälsning betyder. Förstår Ni? Det är ingenting, som Du hade någonting att göra med från början eller till slut eller någonting Du kan göra åt det. Gud frälser en människa villkorslöst. Gosse, det där sjönk djupt, eller hur? Nu kan jag bara lika så gott få ut det där ur Ditt system, medan vi håller på med det. All right.

⁸¹ Abraham var början till vår tro. Är det riktigt? Å, Abraham hade löftet. Och Gud kallade Abraham, för att han var en framstående man, antar jag. Nänämensan. Han kom nerifrån

Babylon, i – i Kaldéens land, i staden Ur, och Gud kallade honom och gjorde Sitt förbund med honom, utan villkor. ”Jag kommer att frälsa Dig. Och inte bara Dig, Abraham, utan Din Säd”, utan villkor.

⁸² Gud gjorde ett förbund med människan, och människan bryter Hans förbund varenda gång. Människan höll aldrig sitt förbund med Gud. Lagen hölls aldrig. De kunde inte hålla lagen. Kristus var kommen och bröt själv lagen, för nåden hade redan skaffat fram en Frälsare. Moses skaffade fram ett sätt att undkomma, och så att slippa undan, rättare sagt, och då, därefter, ville människorna fortfarande ha någonting att göra. Människan försöker alltid göra någonting för att frälsa sig själv, då man inte kan göra det. Det är hennes natur. Så fort hon kom underfund om, att hon var naken i Edens lustgård, gjorde hon några fikonlövsvörkläden. Är det riktigt? Men hon fann, att de inte fungerade. Ingenting, som en människa kan göra, kan frälsa en. Gud frälsar en, utan villkor, hela vägen fram genom tidsåldern. Och då, då man är frälst, är man frälst.

⁸³ Titta på Abraham! Där var den där mannen, som gick över, och Gud gav honom landet Palestina och sa till honom, att inte lämna det. Vilken jude som helst, som lämnar Palestina, blev avfälling. Gud sa till honom att stanna där. Om Gud säger till en att göra ett eller annat, och man inte gör det, då avfaller man. Är det riktigt? All right, en torka kom för att pröva Abrahams tro. Och i stället för att Abraham stannade där, nej, han kunde inte stanna där, han sprang bort och tog Sara och gick omkring fyrahundraåttio kilometer (önskar att jag hade tid till att gå in på det där) ner till ett annat land.

⁸⁴ Och då han kom ner dit, och så fick han den där store kungen där nere, Abimelek. Han var en ung man, och han sökte efter en älskling, så han fann Abrahams hustru, Sara, och blev förälskad i henne. Och Abraham sa: ”Säg nu till honom, att Du är min syster och jag är Din bror!”

⁸⁵ Så det där behagade Abimelek, så han sa: ”All right, vi hämtar henne bara till slottet.” Och jag antar, att kvinnorna snyggade till henne, och han skulle till att gifta sig med henne nästa dag.

⁸⁶ Och Abimelek var en god man, en rättfärdig man. Och den natten, medan han sov, uppenbarade Herren Sig för honom och sa: ”Du är så gott som en död man.” Han sa: ”Mannens. . . Kvinnan, som Du har där ute för att gifta Dig med, är en annan mans hustru.” Se upp, nu: ”En annan mans hustru.”

⁸⁷ Å, sa han: ”Herre, Du känner till mitt hjärtas oskuld.”, en rättfärdig, helig man. ”Du känner till mitt hjärtas oskuld. Den där mannen sa till mig, att det där var hans ’syster’. Och sa hon inte själv till mig, att det där var ’min bror’?”

⁸⁸ Han sa, Gud sa: ”Jag kände till Ditt hjärtas oskuld, och det är orsaken till, att jag hindrade Dig från att synda mot mig. Men det där är min profet!” Halleluja!

⁸⁹ Vad var han? Avfällig och en liten ljugande skojare. Är det riktigt? Nej då, det finns inga små vita lögnare. De är antingen svarta lögnare eller så är de inte lögnare alls. Mannen sitter där ute och säger en nattsvart lögn, säger att det där var hans ”syster”, då det var hans hustru, försökte att missleda och var avfällig.

⁹⁰ Och här var en rättfärdig man, som stod inför Gud och sa: ”Herre, Du känner mitt hjärta.”

⁹¹ ”Men jag kommer inte att höra Din bön, Abimelek, utan ge honom . . . Lämna tillbaka henne och låt honom be för Dig! Han är min profet, jag kommer att höra på honom.” Ja, en avfälling, lögnare, men ”Det där är min profet.” Är det där Sanningen? Det där är Bibeln.

⁹² Gå nu inte alltför långt åt den kalvinistiska sidan här, ”En gång i nåden, alltid i nåden”, för då kommer Du i onåd. Förstår Du? Bara ett ögonblick, nu, vi ska få tid den här veckan till att ta upp det där och visa Er hur klart det är. Men tänk inte, att bara för att Du har gjort någonting fel, så är Du borta för evigt! Du är ett Guds barn, Du är född av Guds Ande, Ni är söner och döttrar till Gud, och frukterna kommer att bära vittnesbörd om sig själva. Var så goda!

⁹³ Nu är vi här, sitter i landet. Nu vill jag läsa den 6:e versen här.

Och då Saul frågade HERREN, svarade HERREN honom inte, varken genom dröm eller genom Urim eller genom någon profet.

Och då sa Saul till sina tjänare: ”Sök rätt på en kvinna med en spådomsande åt mig, så att jag kan gå till henne och fråga henne.”

Jag skulle kunna sätta någonting på spetsen just här, bara för . . . ”Sök rätt på en kvinna med en spådomsande åt mig!”

. . . Och hans tjänare sa till honom: ”Se, det finns en kvinna, som har en spådomsande, i Endor.”

Och Saul förklädde sig och satte på sig kläder, andra kläder, och han gick, två . . . och två män tillsammans med honom, och de kom till kvinnan om natten, och de sa: ”Jag ber dig, . . . Spå åt mig med hjälp av din spådomsande, och frammana . . . åt mig, som jag ska nämna för dig!”

Och kvinnan sa till honom: ”Se, du vet, vad Saul har gjort, vet väl, att han har utrotat alla dem, som har spådomsandar och trollkarlarna ur landet, därför . . . Lågger du en snara för mitt liv och vållar min död?”

Och Saul svarade, svor för henne vid HERREN och sa: ”Så sant HERREN lever, inget straff ska drabba dig. . . ”

Då sa kvinnan: "Vem ska jag mana upp . . . dig?" Och han sa: "Mana upp Samuel åt mig!"

Och då kvinnan såg Samuel, ropade hon med hög röst, och kvinnan talade till Saul och sa: "Varför har du bedragit mig? För du är ju Saul."

Och kungen sa till henne: "Var inte rädd, vad såg du?" Och kvinnan sa: "Jag . . .", till Saul: "Jag såg gudar stiga upp ur jorden."

Och han sa till henne: "Vilken form hade han?" Och hon sa: "En gammal man kommer upp, och han är täckt av en mantel." Och Sam- . . . (Det där var den där profetens mantel, naturligtvis. Förstår Ni?) . . . förstod, att det var Samuel, och han ställde sig med . . . och med sitt ansikte mot jorden och böjde sig.

Och Samuel sa till Saul: "Varför har du stört mig och manar upp mig?" Och Saul svarade och sa: "Jag är i svårt trångmål, för att filistéerna krigar mot mig, och Gud har lämnat mig och svarar mig inte, varken genom profet eller genom dröm, därför . . . jag ropat på dig, för att du skulle låta mig veta, vad jag bör göra."

Och då sa Samuel: "Varför frågar du mig, då du ser, att HERREN har lämnat dig och – och har blivit din fiende?"

Och Herren har gjort med honom så, som han talade till mig, för HERREN har rivit sitt rike ur din hand och har gett det . . . just till David.

⁹⁴ Nu är många av Er bekanta med det här. Vi vill nu gå raka vägen in, och Gud hjälpe oss nu, i några ögonblick, att komma in i det här! Se upp, nu! Där var en man, Saul, som en gång ansågs vara en profet, för han profeterade tillsammans med profeterna. Är det där riktigt, lärare? Här hade nu mannen avfallit. Är det riktigt? Men kom ihåg, var Samuel sa, att han skulle vara, tillsammans med honom nästa dag. Död i förtid, ser Ni. All right, om man inte bryr sig om Gud, kommer Gud att ta bort en ifrån jorden.

⁹⁵ Titta där i Korintierbrevet, hur Paulus ställde de där människorna i ordning! Han sa: "Först tackar jag Gud för Er, att det inte finns någonting sådant där ibland Er osv., och hur – hur Ni inte saknar någon andlig gåva." Talade om för dem, vad de var, deras ställning, i Kristus. Sedan började han låta hammaren falla på dem, tala med dem om deras kvinnliga predikanter och hur de gjorde, och hur de åt vid Herrens bord.

Och en man, som till och med levde tillsammans med sin styvmor, och han sa till den här mannen i Kristus: "Överlämna honom åt djävulen, till köttets fördärv, så att själen kan bli frälst!" Ser Ni, så ska det vara, överlämna honom! Bibeln säger: "Av den orsaken är många sjuka och svaga bland Er, och många

är avsomnade.”, har dött i förtid, på grund av synd. Gud har tagit en ur vägen. Ett bra tecken på, att man var en kristen, om man togs bort.

⁹⁶ Så lägg nu märke till här, att Saul ansågs vara en av profeterna eller bland profeterna, för att han profeterade. Och nu hade han avfallit, för att han var olydig mot Gud, och hans rike revs ur hans händer och placerades i Davids händer, vilken Gud hade smort genom Samuel med oljekruset.

⁹⁷ Lägg så märke till, att det fanns tre sätt, som de hade att ta reda på saker från Gud! Det första var – var profeten, det andra var en dröm, och det tredje var Urim Tummim. Och ingen av dem svarade. Nu vet Ni, vad en profet är, Ni vet, vad en andlig dröm är, och Ni vet, vad Urim Tummim var. Vet Ni, här om dagen frågade jag en – en man, hur det var med Urim, och den mannen kunde inte säga mig, vad det var, Urim Tummim. Naturligtvis var det Gud, som svarade genom dessa. Förstår Ni?

⁹⁸ Och djävulen gör en förfalskning av varenda en av de där, trollkarlen, den falske profeten och kristallskådaren. Förstår Ni?

Nu hängde Urim Tummim på Arons bröst *här*, och Urim Tummim övertäckte de där stenarna. Och de hängde den i templet. Och då de inte var säkra, gick de inför Gud för att få svar, och ett ljus blixtrade över denna Urim Tummim, vilket, om det var Guds vilja eller inte. Då Urim Tummim nu inte svarade. . . Det där var nu det direkta svaret från Gud.

Dagens Urim Tummim, nu, spåmannen tog en kristallkula för att efterlikna Det Där, en förfalskning. Gud är i en treenighet, Guds krafter är i en treenighet. Och djävulen är i en treenighet, och hans krafter är i treenighet. Och jag kan bevisa det genom Bibeln. Och denna Urim Tummim var bara kristallkulan, som djävulen använder idag. Och den falske profeten här bak idag, den som vi har nu, var. . . Rättare sagt, häxan eller spåmannen där ute intog profetens plats på djävulens sida. Förstår Ni, vad jag menar?

⁹⁹ Så nu är dagens Urim Tummim den här Bibeln. Om någon har gett en profetia eller en dröm, och den inte överensstämmer med eller är ett eko av Guds Bibel, är den falsk. Tro inte på den!

¹⁰⁰ En man kom till mig för inte så länge sedan från Indien, dit jag just tänker fara, en fin liten predikant. Han sa: ”Broder Branham, jag kom över hit.” Han sa: ”En kvinna hade Den Helige Ande, och” sa han: ”Hon var bara den ljuvaste, trevligaste kvinna.” Han sa: ”Och hon hade varit gift fyra gånger och levde tillsammans med sin fjärde man.” Och jag sa: ’Men, hur skulle det där kunna komma sig, Herre?’” Och han sa: ”Jag gick till Honom och sa: ’Å, ära vare Gud!’ Sa: ’Halleluja, pris ske Gud!’” Bara en av den där typen, Ni vet. ”Han sa: ’Halleluja! Pris ske Gud!’” Han sa: ”Herren sa till mig: ’Här ska jag ge Dig en dröm.’” Och han sa: ”Jag drömde, att min hustru, jag såg henne leva i

äktenskapsbrott. Och hon kom tillbaka till mig och sa: 'Å, vill Du förlåta mig, Victor? Vill Du förlåta mig? Jag . . . inte.' 'Å, sa jag, 'visst, jag ska förlåta Dig och ta Dig tillbaka.'" Han sa: "Det är nu vad jag gjorde." Han sa: "Ser Du, jag förlåter."

¹⁰¹ Jag sa: "Victor, Din dröm var väldigt härlig, men djävulen gav den till Dig."

Han sa: "Hur så?"

¹⁰² Jag sa: "Stämmer inte med Guds Ord. Hon lever i äktenskapsbrott. Absolut. Hon kan inte leva tillsammans med fyra män. Det är riktigt. Om hon lämnar det där och går tillbaka till sin första, är hon värre ute, än hon var från början. Hon måste leva ensam resten av sitt liv." Jag sa: "Du vet, att det där inte stämmer med Guds Ord, så hennes . . . Din dröm var falsk." Jag sa: "Det stämmer inte med Detta."

¹⁰³ Och då en profet hade gett en profetia, och de talade och ville se efter, om den där profetian var sann, la de den inför Urim Tummim. Och om Guds Röst kastade ljusen över Urim Tummim, då var det absolut Sanningen. Och om en människa ger en uttydning, ger en dröm, ger någonting ur Bibeln och, eller någonting annat, och det inte stämmer med Guds Bibel, är det falskt. Där är Urim Tummim idag. Guds Ord talar, och det är Guds direkta Röst, liksom Urim Tummim var, innan Bibeln skrevs. Amen! Halleluja! Jag känner mig liksom religiös just nu. Ta mig inte som en fanatiker, om Ni gör det! Jag vet, jag vet, var jag är någonstans. Jag är inte upprymd. Det där är riktigt.

¹⁰⁴ Här är Sanningen, Guds Ord! Jag bryr mig inte om, vad för slags dröm Du fick, eller vad slags profetia Du gav, om det inte är Guds Ord, är det fel, om det inte stämmer med detta Ord. Det är det, som är felet idag. En får en dröm, en får en syn, en får ett tungotal, en får en uppenbarelse. Det har fått alltsammans så tillstökad och allting, man fick samfund och bröt sönder allting. Man borde ta det tillbaka till en ursprunglig Grund, och den är Guds Ord. Det är sant.

¹⁰⁵ Församlingarna är byggda på en, man sa: "Å, Jesus kommer på en vit häst. Det vet jag, jag såg Honom i en syn." De gör en församling av den sorten. "Å, halleluja! Han kommer på ett moln." De gör den av den sorten. Bryter sönder dem och avskiljer sig, och kallar varandra för "vråktupp" och "lusanhängare" och allt möjligt sådant. Å, broder, det visar för det första, att ens hjärta inte är rätt inför Gud, då man gör det där. Det är riktigt. Vi är bröder. Vi måste hålla ihop med varandra. Vi behöver varandra.

¹⁰⁶ Titta nu! Saul hade avfallit, och han går upp. Han, Gud hade vänt Sitt ansikte ifrån honom. Och han gick upp, och han frågade profeterna. Profeterna gick och försökte profetera, och Gud avbröt det, ville inte ge någon syn. Profeten kom ut och sa: "Jag kan inte. Nej. Han gav mig aldrig någonting om Dig."

¹⁰⁷ Nåväl, då sa han: ”Herre, ge mig en dröm!” Natt efter natt, ingen dröm kom.

¹⁰⁸ Sedan går han in till Urim Tummim, och han sa: ”Å, Gud, jag har försökt profeterna, jag har försökt drömmarna, nu får Du hjälpa mig. Vill Du göra det?” Avbröt det, inget Ljus alls blixtrade.

¹⁰⁹ Då tog han till en låg, förnedrad häxa. Och han gick till henne och kröp in där och förklädde sig. Och den här häxan går ut och manar fram Samuels ande.

¹¹⁰ Nu vet jag, vad Ni tänker. Många sa: ”Det där var inte Samuel.” Men Bibeln säger, att det var Samuel, och det var Samuel. Underligt hur man får det till det, eller hur? Men det där var Samuel. Bibeln säger, att det var så.

¹¹¹ Och den där häxan kunde mana fram honom, och hon manade fram Samuel. Och Samuel var någon annanstans, men var medveten om det, som pågick, och stod fortfarande med sin profetmantel på sig. Så, broder, då Du dör, är Du inte död, Du lever någonstans, någon annanstans.

¹¹² Låt mig stanna bara en minut för att få ner den här demonologin bara litet grand! Hon var en demon, men hon var i nära kontakt med andevärlden. Idag nu, är det många spiritister, som faktiskt vet mera om andevärlden än folk, som bekänner sig vara kristna, ändå var hon en demon. På bibelns tid var det samma sak.

¹¹³ Då Jesus var här på jorden, fanns de där professorerna och forskarna och lärarna, en del av de bästa, som fanns, ifrån bättre predikantskolor än vi skulle kunna framställa idag. Och heliga, ryktbara män, det måste de vara. Om en levit fanns, måste han befinnas oklanderlig, rättfärdig på alla sätt. Och ändå visste den där mannen inte mer om Gud, än en kanin visste om snöskor. Då Jesus kom, kunde han inte känna igen Honom, och han kallade Jesus för en ”djävul”. Han sa: ”Han är Beelsebub, djävulens furste.” Är det riktigt?

¹¹⁴ Och här kom den lägsta sortens demon, som hade en man bunden där ute i gravarna och allting, och de ropade. Djävulen själv sa: ”Vi vet, vem Du är, Du är Guds Son, den Helige.” Är det riktigt? Häxor och trollkarlar, djävlar, kände igen Honom som Guds Son, medan utbildade teologiska predikanter från predikantskolan kände igen Honom som Beelsebub. Vem hade rätt, djävulen eller predikanten? Det var djävulen. Och, broder, det har inte förändrats alltför mycket idag. De känner inte igen Guds kraft.

¹¹⁵ Det spelar ingen roll, hur mycket lärdom man har, den kan man trumma in i sig. Gud är inte i stora ord. Gud är i ett ärligt hjärta. Man kan stå här, tala stora ord som jag vet inte vad, det för en inte närmare Gud. Man kan stå och öva sig, hur man ska repetera sin predikan och säga de här sakerna, det för

en inte närmare Gud. Man kan studera lexikon till dess man sover tillsammans med ett, och det skulle fortfarande inte föra en närmare Gud. Ett ödmjukt överlåtet hjärta, i enkelheten, är det som för en till Gud. Och det är sant. Amen! Ett ödmjukt hjärta älskar Gud. Det spelar nu ingen roll, om man inte kan sitt ABC, det gör ingen skillnad. Bara ett ödmjukt hjärta! Gud bor i ett ödmjukt hjärta, inte i utbildning, det är inte i skolor, inte i teologi, predikantskolor, inte på alla de här andra olika ställena, inte i stora ord, och inte på klassiska ställen. Gud bor i mänskliga hjärtan. Och ju djupare man kan böja sig, ju enklare, ju större kan man bli i Guds ögon.

¹¹⁶ Låt mig ge Er någonting! Jag ser, att Era åkrar är fulla av vete här ute. Ett fullt veteax böjer sig alltid. Ett litet skott sticker upp där och hoppar omkring som om det vet allting, det har det inte i axet. Det är så det är med en massa av de här killarna, som tror, att de har en hel massa i sitt huvud och ändå ingenting i sitt hjärta. Ett heligt huvud böjer sig för Kraften, känner igen Jesus Kristus som Guds Son och tror på Hans gärningar.

¹¹⁷ "Och Han är densamme, igår." Å, de känner igen Honom, visst, från historisk ståndpunkt. Men det är inte något historiskt. Folk står upp och säger: "Å, jag tror på Pingsten, då de fick den stora utgjutelsen och sådana saker.", och målar en eld. En frystande människa kan inte värmas av en målad eld. Målad eld värmer inte. Det var, vad de var. Vad är det idag, om Han är densamme igår, idag och i evighet? Det där är målad eld. Någon, som håller på att frysa ihjäl, man säger: "Titta på den där stora elden de hade!" Å, det där får en inte varm.

¹¹⁸ Vad de gjorde vid Pingsten, vad de hade i det tidiga Testamentet, har vi idag! Och så snart, som Gud kan få saken utslätad och församlingen ihopsatt, kommer borttryckelsen att komma. Men vi kan inte ens få tro till gudomlig helbrägdagörelse, än mindre för borttryckelsen, för vi är alldeles snedvridna, en åt *det här* hållet och en åt *det där* hållet. "Doktor *Så-och-så* sa, att Det var *det här*. Tja, min predikant sa, att Han var *Detta*."

¹¹⁹ För ett tag sedan sa en kvinna: "Han var bara en lurendrejare." Hon sa: "Min präst sa så till mig." Jag önskar, att hennes präst skulle komma ner hit en gång, så skulle vi få se, vem som var lurendrejaren. Ja. Vi ska se, vem som är lurendrejaren. Kom och prova det!

¹²⁰ Här för inte så länge sedan i Harlingen i Texas hade vi ett möte där. Och de hade stora skyltar på alla bilarna den där kvällen, då jag for bort dit, som sa att FBI var där för att avslöja mig som lurendrejare. Så en liten flicka hade blivit helad där uppe i Texas någonstans. Hon var långt uppifrån, jag gissar omkring tusen eng. mil [625 kilometer] bort, långt upp omkring Panhandle. Och det här var långt nere i Harlingen, nere vid

gränsen. Broder Baxter kom och sa: ”Broder Branham”, sa han, ”man har aldrig sett en sådan röra där nere, omkring fyra- eller femtusen människor.” Och han sa: ”Och sedan, runt omkring, att FBI ska fånga Dig på plattformen ikväll och avslöja Dig.”

Jag sa: ”Jaha, jag är förvisso glad för det.”

¹²¹ Han sa: ”Du vet, den där lilla flickan, som blev helad här om kvällen.”

¹²² Jag kom hem från . . . och gick in i mitt rum. Jag hörde någonting, som grät och såg mig omkring. Jag tänkte, att kanske det var någon, som hade blivit attackerad. Det var en flicka. Och jag tittade tillbaka. Jag sa . . . Och jag gick tillbaka, jag ”Hur är det fatt, fröken?” Och det var två små flickor, som stod där, omkring sju, arton år gamla bägge två, med armarna om varandra och grät.

¹²³ Hon sa: ”Broder Branham!” Jag visste då, att de kände mig. Hon sa: ”Vi, jag tog med henne hela vägen ner hit.” Hon sa: ”Hon måste fara till sinnessjukhuset.” Och den lilla flickan var i min mötesserie uppe i Lubbock i Texas. Och hon sa: ”Jag visste, att om jag bara fick ner henne hit och Du bad för henne, tror jag Gud skulle hela henne.”

¹²⁴ Nåväl, jag tänkte: ”Vilken tro!” Och jag sa: ”Nåväl nu, syster, kan Du få henne. . .” Och just då sa jag: ”Ni kom ner hit i en gul sportbil, eller hur?”

Hon sa: ”Ja.”

Och jag sa: ”Din mor är invalid.”

Hon sa: ”Det är riktigt.”

Jag sa: ”Ni tillhör metodistförsamlingen.”

Hon sa: ”Det är exakt sanningen.”

¹²⁵ Och jag sa: ”På vägen ner välte Ni nästan. Du och den här flickan skrattade, då Ni kom dit, där det var hälften betong och hälften asfalt och Ni tog en kurva.”

Hon sa: ”Broder Branham, det där är sanningen.”

Jag sa: ”Och SÅ SÄGER HERREN, flickan är helad.”

¹²⁶ Nästa dag vände hon upp och ner på staden, då hon gick omkring och berättade för alla om det. Naturligtvis kände de inte till henne där, om hon någonsin hade varit i det där tillståndet eller inte. Och så den där dagen, jag. . . Broder Baxter sa: ”Broder Branham”, sa han, ”de där flickorna är där nere och packar sin väska.” Och det här är en sak, som han inte visste, att jag visste. Våra finanser hade gått i botten. Jag lät honom aldrig tala om det. Men en av de där flickorna hade lagt niohundra dollars i den där – det där offret kvällen före det där och satt de där finanserna i toppskick. Nu visste han inte, han vet inte om det än idag, men jag visste det. Förstår Ni? Så att jag. . . Gud sa till mig, att det skulle bli all right.

127 Och broder Baxter sa: "Broder Branham", sa han, "det är bäst, att Du låter mig göra en liten insamling." Han sa: "De har haft en del av de här gudomliga helbrägdagörarna här nere, som bara har tiggat pengar av folket."

128 Jag sa: "Icke! Nänämensan. Det gör Du inte! Broder Baxter, så fort Du tigger pengar på det där viset, då är det tid för Dig och mig att bara skaka hand som bröder, jag kommer att fara ensam. Förstår Du?" Jag sa: "Det där gör Du inte!" Jag sa: "Gud äger boskapen på de tusen höjderna, och allting tillhör Honom. Jag tillhör Honom. Han kommer att ta hand om mig."

Han sa: "All right."

129 Och just den kvällen sa han: "Broder Branham, titta här! Någon . . . Titta här! Här är ett kuvert här inne, inget namn på det, det innehåller nio hundra dollarsedlar. Precis exakt vad vi behöver för att komma ikapp."

Jag sa: "Broder Baxter . . ."

Han sa: "Förlåt mig!"

130 Så då visste jag, att det var den där flickan. Så sedan – sedan nästa dag sa broder Baxter: "Broder Branham, de är där nere och packar sina kläder, gråtande."

Jag sa: "Hur är det då fatt?"

Han sa: "Det är bäst, att Du går ner och träffar dem."

131 Jag gick ner till rummet, där de var. Jag sa: "Vilket rum är de i?" Jag gick ner dit och knackade på dörren. Jag hörde dem gråta. Jag knackade på dörren, och flickan kom till dörren, hon sa: "Å, broder Branham, jag är så ledsen." Hon sa: "Jag har orsakat Dig allt detta besvär."

Jag sa: "Besvär? Vad är det fråga om, syster?"

Hon sa: "Å, jag har satt FBI på Dig."

Och jag sa: "Å, är det riktigt?"

132 Hon sa: "Ja." Hon sa: "Jag antar, att jag vittnade alltför mycket runt staden idag och allting."

Jag sa: "Nej."

133 Och hon sa: "Broder Branham, FBI är där borta, är där borta, de kommer att avslöja Dig ikväll."

134 Jag sa: "Tja, om jag – om jag gör någonting orätt, behöver jag bli avslöjad. Förstår Du?" Jag sa: "Visst. Om det att predika Evangelium behöver avslöjas, så låt oss göra det! Förstår Du?" Jag sa: "Jag – jag – jag lever av den här Bibeln, och det, som den här Bibeln inte säger . . . Den här är mitt försvar just här. Förstår Du?" Och jag sa, och han . . .

Hon sa: "Nåväl", sa hon, "jag är bara ledsen för att jag gjorde det jag gjorde."

Jag sa: "Du gjorde aldrig någonting, syster."

Hon sa: "Jaså, är Du inte rädd för att gå dit bort?"

Och jag sa: "Nej."

Hon sa: "Men, FBI är där."

135 Jag sa: "Jaha, jag fick dem att komma till min mötesserie tidigare, och de blev frälsta." Jag sa: "Herr Al Farrar . . ."

136 Kapten Al Farrar, många av Er känner till hans omvändelse där uppe i Tahoma i Washington, blev frälst just nere på en skjutbana. Kom in i mötet, han sa: "Jag har följt den här mannen i två år. Och jag hörde om finanserna, och jag har gett akt på det och gått igenom alltsammans." Och han sa: "Det är Sanningen, Ni lyssnar inte till en fanatiker ikväll, Ni lyssnar till Sanningen." Han sa: "En av männen i polisstyrkan, som jag fick en doktor att titta på hans barn och skickade honom genom bönekön", och han sa: "Barnet fick veta precis exakt vad det var för fel på det och vad som hände med det. Och han sa: 'Om åtta dagar kommer det att vara tillbaka i skolan, ett poliofall.'" Och han sa: "På åttonde dagen gick barnet tillbaka till skolan." Han sa: "Jag har följt honom i två år.", inför tiotusen människor. Där är det alltsammans . . . Det finns en bild av det, Seattle-mötet, i – i Er bok. Han sa: "Jag vill, att Ni alla ska veta, att Ni inte lyssnar till någon religiös kvacksalvare, Ni lyssnar till Sanningen." Kapten Al Farrar. Och nästa dag ledde jag honom till Gud, och han fick Den Helige Andes dop på en skjutbana, nere på ett stort ställe där ute.

Jag sa: "Kanske den här mannen kommer att göra detsamma."

Så hon sa: "Är Du rädd för att gå dit bort?"

137 Jag sa: "Rädd? Å, visst inte. Visst inte. Varför skulle jag vara rädd, då Gud sände mig för att göra det? Det är Han, som utkämpar striden, inte jag." Så jag sa: "Nu vill jag, att Ni allesammans ska stanna borta." Och så . . .

138 Vi gick bort till mötet den där kvällen, platsen var fullpackad. Och väktaren där kom ut och sa: "Pastor Branham, jag anställde tio mexikanska barn." Han sa: "Titta här: 'Pastor Branham ska avslöjas ikväll av FBI som en fanatisk religionist'" eller någonting annat sådant där. Och han sa: "Det är på varenda en av de där bilarna. Dra ut. . ." Han sa: "Jag anställde tio små mexikanska barn till att gå och ta bort dem alla och lägga dem här." Han sa: "Å, jag känner det som att om jag kunde få tag i den där mannen!"

139 Jag sa: "Oroa Er inte, sir! Gud kommer att få tag i honom, ser Ni." Jag sa: "Låt honom bara vara!"

140 Så han kom dit bort. Och den kvällen, då vi kom in, jag kommer aldrig att glömma det, gick in i rummet. Jag . . . Broder Baxter sjöng "*Tro, endast tro.*" Han sa: "Nu säger broder Branham, att ikväll ska vi lämna byggnaden." Han sa: "Jag går

bort i bakänden och sätter mig ner.” Han sa: ”De tänker avslöja honom ikväll här på plattformen.” Han sa: ”Jag har sett honom i många hårda strider och sett Gud ta hans plats.” Han sa: ”Jag – jag går bara dit bak och sätter mig ner.”

¹⁴¹ Jag gick fram, jag sa: ”Jag läste just en liten artikel här, om att det var meningen, att jag skulle avslöjas ikväll på plattformen här.” Jag sa: ”Jag vill, att FBI-agenterna nu ska komma fram och avslöja mig här uppe på plattformen.” Jag sa: ”Jag står här till Evangeliets försvar. Jag vill, att Ni ska komma och avslöja mig.” Jag väntade. Jag sa: ”Kanske de inte är här ännu.” Jag visste, var jag var någonstans. Han hade redan visat mig i mitt rum där uppe, vad som skulle ske, innan jag gick, ser Ni. Och jag sa, jag sa: ”Kanske jag ska vänta bara en liten stund. Ska vi sjunga en hymn?” Och någon kom fram och sjöng ett solo.

¹⁴² Jag sa: ”Herr FBI-agent, är Ni inne eller ute? Jag väntar på att få bli avslöjad. Skulle Ni vilja komma fram?” Ingen kom. Jag fortsatte att undra, var det var någonstans. Herren sa till mig, att, vad det var. Det var två avfälliga predikanter, och jag – jag gav akt på det. Jag såg en svart skugga, som hängde i hörnet. Jag visste, var det var någonstans. Jag tittade dit bort, och den flyttade sig rakt upp och for upp på läktaren så här. En man med en blå kostym på sig, en med en grå.

¹⁴³ Jag sa: ”Mina vänner, det är inga FBI. Vad har FBI att göra med att man predikar Bibeln?” Jag sa: ”Visst inte. Det var inte två FBI-agenter, som skulle avslöja mig. Men här är avslöjandet, där sitter de just där uppe, de där två predikanterna just där.” Och de hukade sig. Jag sa: ”Huka Er inte så där!” Och två av de där stora Texasborna tänkte gå dit upp och ta fast dem. Jag sa: ”Nej, bröder, det här är inte en affär för kött och blod, sitt bara stilla! Gud kommer att ta hand om det där.”

¹⁴⁴ Jag sa: ”Titta nu, bröder, medan Ni är där uppe, titta hitåt!” Jag sa: ”Om . . . Ni sa, att jag var trollkarlen Simon, med trolldom förhaxade jag människorna.” Jag sa: ”Om jag är trollkarlen Simon, så är ju Ni Guds män. Kom nu ner på den här plattformen, Ni! Och om jag är trollkarlen Simon, så låt Gud slå ihjäl mig! Och om jag är Guds profet, så kom ner Ni, och låt Gud slå ihjäl Er! Nu ska vi se vem, som har rätt och fel. Kom ner nu, Ni! Vi ska sjunga en hymn.” Ut ur den där byggnaden for de, och vi har aldrig sett dem sedan dess. Förstår Ni? Jag sa: ”Kom, bara! Om jag är trollkarlen Simon, så låt Gud slå ihjäl mig! Och om jag är Guds profet, så kommer Gud att slå ihjäl Er, då Ni kommer till den här plattformen. Om jag är sanning inför Gud, kommer Gud att låta Er dö på den här plattformen.” De visste bättre. Det är riktigt. De visste bättre. De hade hört från andra platser. Det är riktigt. Så tro aldrig annat, än att Gud fortfarande är Gud. Han svarar.

¹⁴⁵ Den här häxan i Endor, nu, hon manade upp Samuels ande. Och Saul talade med Samuel. Nu kanske Ni undrar, hur det där

kunde göras. Det kan inte göras idag. Nänämensan. För blodet av tjuvar och bockar väntade bara på fullbordandets tid. Då en människa dog på den tiden. . . Predikanter, stöd mig, om Ni tror, att Det är riktigt! Då en människa dog, dog hon under ett djurs försoning, och hennes själ gick till Paradiset. Och där stannade hon ända tills det, till – till Återlösningens Dag. Och hans själ var där inne.

¹⁴⁶ Låt mig rita en liten bild åt Er här! Hur många läste min artikel, rättare sagt artikeln de skrev om mig i *Reader's Digest* här, ungefär i oktober-, novembernumret? All right. La Ni märke till, hur det där var? La Ni märke till, att ungefär två eller tre veckor före det där, det här stora, berömda mediet här, som har prövats sedan lång, lång tid tillbaka, hon, fru Piper. Läste någon någonsin den där, fru Pipers artikel i *Reader's Digest*? Är det inte underligt, hur de där två andarna. . .

¹⁴⁷ Hur mycket tid har jag? Inte mer än bara litet. Jag är tjugo över, jag måste bara skynda mig. Jag vet, att Ni har. . . Titta, ursäkta mig en minut!

¹⁴⁸ Som Ni vet, finns det – det finns falskari. Det finns en sann och en falsk av allting. Om jag ger Dig en dollar, och jag säger: "Är det här en bra dollar?" Och Du tittar på den, den skulle behöva se ut ganska mycket som en äkta dollar, annars skulle Du inte tro det. Är det riktigt? Så det skulle tvunget vara en verkligt bra imitation.

¹⁴⁹ Och om Jesus sa, att de två andarna i den yttersta tiden skulle vara så lika, att det om möjligt skulle kunna bedra själva de Utvalda, religiösa människor! Kom nu ihåg det! Det finns nu ingenting där ute i de där gamla kal- . . . for- . . . Kalla formella. På utsidan har de bara ett sken av gudsfruktan, ser Ni. Men de här två andarna, de verkliga andarna, skulle vara så lika, att det skulle kunna bedra själva de Utvalda, hur de verkade sida vid sida i den yttersta tiden. Sa Jesus det? Det gjorde Han.

¹⁵⁰ Se upp nu, vänner, jag ska rita en liten bild åt Er. Jag vill, att Ni ska titta här bara en minut. Och ge mig Er odelade uppmärksamhet, för jag tänker ge Er en liknelse, och då kommer Ni att se det.

¹⁵¹ I *Reader's Digest* nu, skrevs det där, jag stod där ute, vi hade tvåtusensjuhundra människor, som väntade på förbön, som stod där ute. Ni läste artikeln. Och en man kom ner från Kanada, och han hade en liten pojke, som hade varit hos Mayo's och John Hopkins, en allvarlig hjärnsjukdom, som drog in hans små händer *så här* och drog upp hans ben under honom. Och de sa: "Det finns inte ens någon operation eller någonting, som kan göras."

¹⁵² Så han tog honom tillbaka till Kanada. Han sa: "Jag är inte slagen än." Skaffa Er novembernumret av *Reader's Digest*, och den heter *Undret med Donny Morton*. Och – och sedan stod det

däri, att – att mannen sa: ”Jag är inte slagen än, för jag vet en tros-helbrägdagörare, vid namn William Branham, som fick två av mina vänner, som var döva och stumma, att tala och höra.”

¹⁵³ Och de ringde för att försöka få reda på, var jag var någonstans i – i Amerika än. Och jag var borta i Costa Mesa i Kalifornien. Och det är en artikel, då Ni läser den, så gör Er redo att gråta! Den kommer bara att krossa Ert hjärta. Hur han for genom snödrivor och allting annat med det där lilla barnet! Han sa: ”Var försiktig, Donny!” Han sa: ”Vi är nu inte besegrade.” Och den lille pojken kunde knappast ens le, han var så plågad. Han sa: ”Vi är inte besegrade, vi ska fråga Gud. Vi ska fara till Guds profet och fråga honom.”

¹⁵⁴ Så kom de då genom snön Och de kom till sist dit ner, och modern kom tillsammans med dem, och de hade inte tillräckligt med pengar för att resa med flygplan, så de skickade tillbaka modern. Och pojken och pappan måste komma med en buss, och hur de åkte hela vägen från Winnipeg i Kanada till Costa Mesa i Kalifornien. Och de kom in dit, brutna, och fadern berättar, hur han måste byta de små blöjorna på honom, en liten pojke ungefär sju eller åtta år gammal, precis fullständigt hjälplös. Och hur han . . . Kunde inte få en chans att äta eller någonting, och sa, att hans lilla pojke bara kunde höra honom tala. Och han kunde förstå på hur hans ögon såg ut, att han – han försökte le, Ni vet. Och visste, att han . . . Han berättade för honom om olika vyer, som han såg, borta i Amerika.

¹⁵⁵ Och då de kom in dit, till Kalifornien, sa de till resebyrån, vad han kom dit för att få träffa. Han sa: ”Kom för att få träffa en gudomlig vad för något?” Och ett stort frågetecken.

¹⁵⁶ Naturligtvis kan man ju föreställa sig, vad Amerika sa om det, ser Ni. Ser Ni, så där är vi, ser Ni, ”Vi är så smarta! Vi vet allting, vet Ni, och det finns inget behov av att tala om någonting för oss. Vi har det nedskrivet, alltsammans.” Förstår Ni?

¹⁵⁷ Så då så: ”En gudomlig vad för något? Kommit hela vägen från Winnipeg i Kanada?” Å, de tyckte det där var förskräckligt.

¹⁵⁸ I alla fall lagade tidningen en – en bil och skickade över honom dit. Och han sa, att då de kom till kön, där det var, sa han att tvåtusensjuhundra människor väntade på förbön. Men han sa, att då de såg den där vanställde pojken, som såg så liten ut, och den stackars pappan med kepsen på sig, hans slitna rock, sa han, att allesammans bara steg åt sidan och gav plats åt honom. Då han kom fram till plattformen . . .

¹⁵⁹ Det är emot reglerna att byta ett bönekort. Man måste komma till mötet och få sitt eget kort. Om man någon gång avslöjas i kön med att byta bönekort med någon annan, underkänns bönekortet. Förstår Ni? För man måste komma, höra instruktionerna och få veta hur man ska ta emot det. Det kommer an på en själv. Man kan inte få det åt någon annan. Man måste

själv komma och få det, så man själv hör. Någon stor person sa: "Om . . . Tja, jag tror ju inte så mycket på det här. Men kanske jag, om han kommer att hela mig . . ." Förstår Ni? Och så orsakar det där bråk på plattformen, så de gallrar bara ut det där, innan det kommer fram dit.

¹⁶⁰ Så då pojken satte igång, rättare sagt fadern satte igång mot plattformen, före människorna, frågade Billy honom efter hans bönekort. Han hade inget. Han sa: "Då är jag ledsen, sir." Han sa: "Ni måste vänta."

¹⁶¹ Han sa: "All right." Han sa: "Jag ska vänta." Han sa: "Jag ska vänta på min tur liksom de andra, då." Han sa: "Jag visste inte, att jag måste göra så."

¹⁶² Och så höll jag på att tala med någon, jag råkade höra det. Jag såg den där fadern gå bort, och jag sa: "Vad var det fråga om?"

Han sa: "Han hade inget bönekort."

Och Någoting sa till mig: "Hämta tillbaka honom!"

¹⁶³ Så jag sa: "Hämta hit honom!" Och fadern kom fram, och tårarna rann utför hans ansikte, han behövde raka sig. Och han – han gick fram, och här är vad *Reader's Digest* säger. Förstår Ni? Jag ställde inga frågor utan tittade barnet rakt i ansiktet, talade om för barnet, var det var ifrån, att det hade varit på Mayo's Clinic och allting om vad det var för fel på det, hur sjukt det hade varit och allting.

¹⁶⁴ Och så började fadern gråta och började gå därifrån. Och det stod, att han började gå ner från plattformen, och han vände sig om, han sa: "Det är riktigt, sir." Han sa: "Men kommer mitt barn någonsin att få leva?"

¹⁶⁵ Jag sa: "Det kan jag inte säga." Jag sa: "Ett ögonblick, bara!" Jag såg en syn visa sig. Jag sa: "Du kommer inte att vilja tro det här, för Mayo's och Hopkins sa båda två, att den där operationen inte kunde utföras på den där hjärnan, men jag ska säga Dig, vad Du ska göra. Du, i morgon fortsätter Du bara med det här barnet. Inom de nästa tre dagarna, kommer du att möta en svarthårig kvinna på gatan, och den där kvinnan kommer att fråga dig, vad det är för fel på det där barnet. Och då kommer hon att berättas för Dig om någon liten landsbygdsdoktor här ute, som kan utföra den där operationen, och Du kommer inte att vilja tro det, på grund av att Mayo's avvisade det och sa: 'Det var omöjligt att göra det.' Men det där är den enda chans Ditt barn har, genom Guds kraft, Guds barmhärtighet och den där operationen. Om Du nu vill tro, att jag är Hans profet, så gå och gör så, som jag säger till Dig!" Liksom man la fikonen på Hiskia osv.

Han sa, han vände sig om och sa: "Tack!". Gick ner.

¹⁶⁶ Två dagar eller mer hade gått, och han var nere på gatan en dag, och en dam gick fram och sa: "Vad är det för fel med Ditt barn?"

167 Han sa: ”Det har en – en hjärnsjukdom.” Och han fortsatte att tala så där. Och, tja, de – de tyckte, att det var förskräckligt illa, som Ni förstår.

168 Så sa han, att om några minuter hände någonting. Hon sa: ”Sir, jag känner någon, som kan utföra den där operationen.”

169 Han sa: ”Damen, titta, Mayo Brothers gav upp och sa, att det inte kan göras.” Han sa: ”En man här uppe, som hette broder Branham, bad för det.” Han sa: ”Han har bett för barnet.” Han sa: ”Vänta en minut! Svarthårig, med en grå dräkt på sig.” Han sa: ”Det är hon.” Han sa: ”Var är den där doktorn?” Och han sa det till honom. Tog upp honom dit, och doktorn utförde operationen. Barnet blev friskt.

170 Det där kom nu igenom *Reader's Digest*, ser Ni. Och Mayo Brothers kallade in mig för ett samtal om det där. De sa: ”Pastor Branham, vad gjorde Ni med barnet?”

171 Jag sa: ”Ingenting, jag rörde det aldrig. Jag talade bara om, vad Gud sa till mig att säga till det. Mannen lydde det.”

172 Det märkliga med det var nu, att omkring två veckor därefter, rättare sagt två veckor tidigare, eller tre, i *Reader's Digest*, kanske en månad i förväg, kom fröken Pipers artikel in. Nu är hon en äkta häxa, rättare sagt ett medium. Nu finns det en verklig, och det finns någon, som efterapar. De har haft den där kvinnan sedan 1897. Hon är över hundra år gammal nu i New York, både. . . Stendöv. *Reader's Digest* får. . . Jag tror den kom ungefär två månader eller en månad före min, och man kan finna den tidigt om hösten. Herr Baxter hade den här här om dagen. Om jag hade tänkt på det, skulle jag ha bett honom. . . Eller vetat, att jag skulle säga det här, så skulle – jag skulle ha haft den med. Jag kan få tag i den åt Er. Och de gav den omkring tolv eller fjorton sidor. Hon var bara en vanlig husmor. Och hon föll i trans en dag, medan hon led, och hon började tala med de döda. Och de har haft den där kvinnan över hela världen, överallt. De tog henne till England. Bytte till och med ut hennes kläder, många gånger, och såg efter, om det var misstag osv., och kom bort dit och förklädde någon med en mask för ansiktet, en grek, och låtsades att han var engelsman. Och hon berättade allting för honom om det. Och han – han – han ville mana fram en av sina döda partners.

173 Det enda hon nu. . . Över hela världen, och här är vad *Reader's Digest* sa där, här för några kvällar sedan, rättare sagt för några månader sedan, avslöjades en av de där sakerna. Det var meningen, att en man skulle kyssa sin mors spöklika hand, och nästa dag bevisades det i polisdomstolen, att han bara kysste ett stycke tyll. Massor av folk efterapar ett medium! De är bara de här små gamla läsarna, som sitter ute på sidan av gatan, som inte är medier från början. De är ingenting annat än falska efterapare. Men det finns ett verkligt medium.

174 Och vi religiösa människor, vi har en massa efterapare på båda sidorna. Håll Er nu stilla i några minuter!

175 Lägg nu märke till det! Denna fru Piper är ett verkligt medium. Och i tidskriften stod det: ”Här är en sak, som kan försäkras, att då en människa dör, är hon inte död. Hon lever någonstans, för den där kvinnan kallar tillbaka deras andar och talar med människorna.”

176 ”Vad gör hon nu då, broder Branham? Tror Du på det?” Jajamensan. Bibeln säger så. Det är orsaken till, att jag tror det. Och hon är av djävulen. Spiritismen är djävulens trick. Lägg nu märke till det, ge nu akt på de där två!

177 Och så borde Ni ha sett breven flyga in till mig då, då min artikel följde på hennes. Är det inte underligt, att Gud precis före tidens ände uttalade de här sakerna? Och *Reader's Digest* publiceras på vartenda språk under himlen? Förstår Ni? Lägg märke till det, är det inte underligt, att de följde på varandra?

178 Här kom nu breven in, som sa: ”Broder Branham, det där bevisar, att Du inte är någonting annat än ett medium.” Det stod: ”Det där bevisar det. Titta här, Du talade om för den där kvinnan, var hon skulle finna . . . Titta på *den här* kvinnan!”

179 Jag sa: ”Vänta en minut!” Jag har ett officiellt brev ute, (ursäkta mig), att skicka till människorna. Jag sa: ”Så litet Ni predikanter vet.” Jag sa: ”Istället för att döpa Er kropp, behöver Ni få Era hjärnor döpta.” Det är riktigt. ”Ni stannar inte för att tänka över saker. Ni försöker inte överväga det.”

180 Det är på samma sätt, som de gjorde i andra tider. De såg Jesus. De visste, att Han kunde . . . Han kände till deras hjärtans hemligheter. Han visste, vad de gjorde så där. Och de sa: ”Han är djävularnas chef, Han är Beelsebub, den bästa spåmannen i världen.” De stannade inte för att räkna ut och förstå att det där var Guds Son. De var inte tillräckligt andliga för att förstå det. Så var det, de läste på om saken. Visst, det var meningen, att Jesus skulle komma i Jerusalem ridande på en mula osv., men de såg på den andra tillkommelsen.

181 Och samma sak idag! De tittar över toppen på det verkliga. Halleluja! Det är riktigt. Jag vet, att Gud är här i eftermiddag, och jag vet, att jag tar upp mycket av Er tid, men Du måste få syn på det här, min vän. Om jag aldrig får se Er igen, måste Ni veta, vad demoner är, Ni måste veta, vad Sanning och villfarelse är. Och det är så lika, man måste skilja på saken.

182 Kom nu ihåg, att det inte kommer att vara där ute, någonting långt borta på *den här* sidan, liksom fariseerna eller någonting långt borta på *den där* sidan. Den är precis här framme i dörren, alldeles nära den. Ge akt på den! Om jag nu tog . . .

183 Låt oss ta de där två fallen! Om jag tog och gav Dig dollarn, nu, om jag gav Dig en falsk dollar. Vi ska använda en liknelse,

så Du kan förstå det. Det första Du borde göra, om Du är en smart människa, om Du tar upp en dollar och tittar på den, skulle Du för det första känna på den och se efter, vad den är gjord av. Är det riktigt? Man ser efter, vad den är gjord av. Man ser på dess värde. En äkta dollar är inte gjord av papper, den är delvis papper och silke, ser Ni. Och för det första måste Du titta på dess värde. Det är det första kännetecknet.

¹⁸⁴ Och låt oss nu ta henne över till *den här* sidan och ta Herren, som sköter om oss, över till *den här* sidan!

¹⁸⁵ Titta nu, det första man måste lägga märke till, allting. . . Ge akt på Er artikel! På de drygt femtio åren av hennes spådom och framkallande av de dödas andar, har hon inte en enda gång nämnt Gud, Kristus, gudomlig helbrägdagörelse, befrielse, Domen eller någonting. Det finns ingenting annat än lek och tokeri i det.

¹⁸⁶ Men borta på *den här* sidan är det hela tiden Gud, Domen, Jesu tillkommelse, gudomlig helbrägdagörelse, Guds kraft, befrielse. Titta på dess värde! Man ser inte spåmän och häxor ute och predikar Evangeliet. Vad är det för fel på folk? Oj! Lägg märke till det!

¹⁸⁷ Och det rätta man ska göra, om man vill ta reda på, om det är en äkta dollar eller inte, om den ser ut att vara så lik den, ta numren ifrån den och skicka tillbaka dem till myntverket. Och om det finns nummer där, som motsvarar den där, finns det en silverdollar, som väntar på den. Är det riktigt?

¹⁸⁸ Nåväl då, broder, ta det hon gjorde, och ta tillbaka det till Bibeln, så ska Du finna, att det är häxans i Endor.

¹⁸⁹ Och om Du tar det, som finns här, så ska Du återfinna det, det finns i Boken här i Myntverket: "Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet." Visst, samma Hans verk! Han gick inte och skämtade och skojade med folk. Det var för någonting gott, för att hjälpa någon, att leda dem till Gud. Amen! Jag säger inte "amen" åt mig själv, utan *amen* betyder "må det vara så." Och jag är. . . Jag tror på Det. Jag vet, att Det är sanningen.

¹⁹⁰ Lägg nu märke till det, var så god! Fort nu, för nu vill jag inte uppehålla Er längre.

¹⁹¹ Här, låt oss ge en liten bild här, en liten mental bild! Här är en ström rakt igenom här, raka vägen ner igenom *den här* vägen, som kommer fram genom livet. Ge nu akt på det! Det är en kanal. Ge mig Er odelade uppmärksamhet nu, så Ni inte missar det här! Raka vägen ner *så här*. I den här lilla kanalen, nu, här bor dödliga varelser, Du och jag. Där inne nu, låt oss se efter, vad det är! Det är en massa dårskap och allting annat, men då och då kan man få se ett ljus. Man ser svarthet och gator, det är förlustelse och hålligång, djävlar som får tag i folk. Å, de klär sig fint, oj, och är så högt kultiverade, som de kan vara, polerade forskare, men ändå djävulen. Men det finns pånyttfödda, som sitter där inne.

192 De här människorna i den här kanalen påverkas nu från två olika håll. På den här sidan, nu, som går *den här* vägen, finns det en treenighet. Och på den här sidan, som går *den här* vägen, finns det en treenighet.

193 Nu då, på den första platsen nu, på *den här* sidan, är de *orättfärdigas* själar, då en människa dör, går hon till ett ställe och inväntar domen. Jesus gick och predikade för de där själarna, som satt i fängelse där. Det nästa är demoner. Det nästa är djävulen i helvetet. Då man går uppåt, är det första, de som är där inne är andar, döda människors andar, som aldrig omvände sig. De väntar på Domen. Det enda de känner till är dårskap och vad de gjorde.

194 Här uppe nu, de här kristna är påverkade Ovanifrån. Det här är liknelse. Här uppe finns en annan Ande, Den Helige Ande, en Människas, Jesu Kristi, Ande. Den Helige Ande, Den Helige Ande påverkar Sin Församling i denna de dödligas värld.

195 Djävulen påverkar genom *de här* andarna människorna. Titta nu, det nästa är Änglar. Det nästa är Gud. Varenda dödlig här påverkas nu av en av de här världarna. Förstår Ni, vad jag menar?

196 Vad den där kvinnan nu gjorde, hon bröt sig in i den där världen. Och hon talar med de där demonbesatta människorna, som började, de där fallna änglarnas andar, som inte omvände sig fordorm i begynnelsen och tillät sina varelser att bli besatta av dem. Och de väntar på Domen.

197 Och *de här* här borta påverkas och föds på nytt av Guds Ande. Och djävulen har sina profeter, och Gud har Sina. Förstår Ni, vad jag menar? Det är påverkan, och där går vi. Stanna och skilj på det! Jesus, då Han var här på jorden. . .

198 Idag nu, skulle han inte kunna bryta in i den där världen och få ut en rättfärdig människa ur den världen. Han skulle inte kunna göra det, för rättfärdiga människor är inte där inne, där de brukade vara, i Paradiset. Nänämensan. Paradiset avskaffades, då Jesu Blod tog bort det. Titta här! Oj!

199 Om jag kunde tänka på hur Jesus, då Han dog, gick Han och predikade för de själar, som satt i fängelse. Han dog som en syndare, fast Han inte visste om någon synd, men våra synder var på Honom. Och för Hans synders skull sände Gud Honom till dödsriket. Bibeln säger: "Han gick och predikade för själarna."

200 En del människor säger: "Broder Branham, jag kan inte förstå det." Man sa: "Jesus uppstod på tredje dagen. Han dog på fredag eftermiddag och uppstod på söndag morgon, å, Han var ju död bara en enda dag."

201 Han sa: "Inom den tiden", för Han hade ett Skriftställe i Bibeln, som Han kunde stå på. För David, en man som avföll senare, men han var frälst, men en profet under Guds inspiration,

sa: "Jag ska inte lämna Hans själ i dödsriket, inte heller ska jag låta min Helige se förruttnelsen." Och han visste, att på tre dagar och nätter, skulle förruttnelsen sätta in i den där kroppen. Och Gud hade redan sagt till profeten: "Han ska inte se förruttnelsen." . . . ? . . . [Blankt ställe på bandet. – Utg.]

Halleluja! Han tog Guds Ord. Han besegrade Satan varenda gång med Det. Han besegrade döden med Guds Ord. Halleluja! Han besegrade döden. Och då de dödade Honom och Han dog som en syndare, mina synder och Dina synder på Honom, gick Han ner, jag kan se Honom knacka på dörren där.

Och de där förlorade själarna kom ut och sa: "Jaha, vem är Du?"

²⁰² Han sa: "Varför lyssnade Ni inte till Enok? Varför lyssnade Ni inte till de andra profeterna, som predikade?" De var fördömda. "Jag är Guds Son, som en gång levde. Jag. . . Mitt Blod har utgjutits. Jag kom för att tala om för Er, att jag har fullbordat det, som profeterna sa, att jag skulle göra." Raka vägen ner, förbi demonerna, ända in i dödsriket, och tog ifrån djävulen nycklarna till döden och dödsriket, hängde dem vid Sin sida, gav Sig iväg tillbaka upp. Halleluja!

²⁰³ Det blev tidigt på morgonen. Halleluja! Låt oss rita en liten bild här! Tidigt på morgonen ligger det en annan grupp här i Paradiset. De är inte där nu.

²⁰⁴ Ni goda katolska vänner nu, som tror på helgonens medling. Om Ni talar med ett helgon i Er kyrka, är den mannen en syndare, han är i dödsriket, eller – eller väntar där borta på sin dom. Och om han var ett helgon, är han i Guds härlighet och kan inte komma tillbaka. Det är riktigt. Jag kan bevisa det där. Blodet av tjurarna tog inte bort synden, men Jesu Blod avskiljde synderna.

²⁰⁵ Jag kan se Jesus gå fram dit, dit till Paradiset, där är gamle Abraham, Isak och Jakob och dem där inne, Samuel och hela resten av dem där inne. Jag kan höra Honom knacka på dörren. [Broder Branham knackar på talarstolen sex gånger. – Utg.] Amen! Å, jag älskar det här! Jag blir rent av. . . Känner mig liksom religiös nu. Jag kan se Honom titta över dit. Jag kan höra Honom säga: "Vem är där ute? Vem är Det där?" Han sa: "Jag, det här är Abraham, som talar. Vem är det?"

²⁰⁶ "Jag är Abrahams Säd." Amen. Jag kan se Abraham komma till dörren, öppna dörren. Han sa: "Jag är Abrahams Säd."

Daniel sa: "Titta där! Där är Stenen, som jag såg uthuggen ur berget."

²⁰⁷ Jag kan höra Hesekiel säga: "Där är Han! Jag har sett Honom, liksom damm under Hans fötter rör molnen sig, då vådurarna. . . Löven klappade i händerna, och de ropade allesammans." Å, jag kan se de olika där i Paradiset, som väntade på Honom.

208 Jag kan höra Honom säga: ”Kom, nu! Det håller på att dagas i Jerusalem. Vi måste gå ut härifrån. Vi går upp, för Ni litade på blodet av tjurarna och bockarna och väntade på tiden för mitt Blod. Men mitt Blod har utgjutits där uppe på Golgata. Jag är Guds förkroppsligade Son. Alla syndaskulder är betalda. Vi är på väg ut.” Halleluja! Ära vare Gud!

209 Jag kan se Abraham ta Sara i armen, och här kommer de, raka vägen ut! I Matteus 27, då han kom ut, jag kan höra honom stanna till litet grand där i Jerusalem. Och innan man vet ordet av, kan jag se Kaifas och dem stå på gatan och säga: ”De säger mig, att den där mannen uppstod. Säg vem är den där mannen, som går där, den där unge mannen, den där unga flickan?”

210 Inte gamla längre, det där var Abraham och Sara. Och de försvann. De tittade: ”Någon ger akt på oss.” De kunde försvinna precis liksom Han gick igenom väggen, samma slags kropp. Halleluja! Det är riktigt. Här är alla profeterna och dem, som vandrar omkring och ser sig om i staden.

211 Och Jesus ledde dem raka vägen upp, in, rättare sagt upp över stjärnorna, månen, molnen och infångade fångenskapen, gav gåvor till människorna. Jesus sitter idag på Faderns högra sida, klättrade upp dit, satte Sig ner, tills alla Hans fiender blir gjorda till hans fotapall.

212 Och idag, min käre kristne vän, verkar demonerna på alla håll. Och Guds Ande rör Sig rakt ut åt andra hållet, för att bekämpa dem varenda gång. Halleluja! Var så god! Tidningar och tidskrifter och allting annat tillkännager det. De ger akt på det. De kan inte förstå, vad det är. Vad är det? Det är förvarningen om den stora kraftmätningen, som ganska snart kommer, mellan Gud och djävulen. Kom på Guds sida, och var rätt i Ditt hjärta! Amen.

213 Här för inte så länge sedan var jag uppe i Toledo i Ohio och hade en mötesserie. Jag tänker avsluta.

214 Förstår Ni, vad jag menar med demoner? De arbetar. De är mycket religiösa, precis lika religiösa! Å, de går i kyrkan varenda söndag, reciterar Apostlarnas Lära och sjunger Doxologin. Oj, oj, precis så religiösa de kan vara.

”Broder Branham, menar Du, att det där är Sanningen?”

215 Det där är den sortens ande, som hängde Jesus Kristus på korset. Och Jesus sa: ”Ni är av Er fader, djävulen.”

216 Nu sa en del av dem: ”Å, Ryssland är antikrist.” Aldrig! Ryssland är inte antikrist. Antikrist kommer att vara så religiös, att det kommer att lura själva de Utvalda, om det vore möjligt.

Kom ihåg, att Gud tar Sina människor men aldrig Sin Ande. Djävulen tar sina människor, men aldrig sin ande. Där är de nu. Gör som Du vill! Jag är bara ansvarig för Sanningen.

217 Demoner, som arbetar! Igår hade jag dem i en fysisk värld. Idag visar jag Er i den andliga världen, var de är i den religiösa världen. Var de är där ute, vid namn cancer, och de kallar det *det här, det där* och *det andra*, men jag har bevisat för Er med hjälp av Bibeln, att de är djävlar. Här borta idag nu, här är de åter igen i den religiösa världen, mycket religiösa, mycket fromma.

218 Om Du skulle börja tänka, broder! Kain, den första början av det, var en mycket religiös man. Esau var en mycket religiös man. Judas var en mycket religiös man. Det är religion. Det är inte världen utanför. Det är mitt inne i leden. Ge akt på det där, demonologin! Kanske jag kan komma in på det litet mer senare någon gång. Vi håller på att bli sena.

219 Fördöm ingen! Älska alla! Om Du inte kan älska från Ditt hjärta, då är inte Kristus hos Dig.

220 I Toledo i Ohio gick jag in i en liten restaurang. Jag hade ätit på ett ställe, ett litet Dunkard-ställe, ett härligt litet ställe. De var så trevliga. Den eftermiddagen hade de stängt för att gå till söndagsskolan. Och då de gjorde det, måste jag gå över gatan till ett världsligt litet gammalt ställe, och jag gick in dit. Och jag vet, att det är olagligt att spela om pengar i Ohio. Och här stod en statspolis med armen om en flicka, hans hand hängde här nere på hennes bröst, och spelade på en spelautomat. Våra staters och vår nations lagar, allt är slut. Bedrövligt!

221 Jag litar på Kristus, på den fasta Kippan står jag, alla andra grunder är lös sand. Ingenting annat kvar. Det är riktigt.

222 Jag tittade dit bak, och där var en vacker ung dam, troligen tonåring, nitton, arton, nitton år gammal. Och det de gjorde, de där pojkarerna där bak runt bordet, det var rysligt. Jag satte mig ner där. Och till min förvåning nu, satt jag just här, då en dam kom bort och sa: "Vill Ni ha en stol?"

Jag sa: "Tack. Jag ville ha frukost."

223 Och i en stol här satt en äldre dam, lika gammal som min mor, femtiofem, femtioåtta år gammal. Hon hade på sig ett litet par av de här ogudaktiga kläderna de har på sig.

224 De påstår, att det är svalt. Vetenskapen säger: "Ni är tokiga." Förvisso, det är inte det. Man vill bara visa upp sitt nakna jag. Det är en skam, en skandal. En dam sätter inte på sig dem. En kvinna gör det, men en dam gör det inte.

225 Och så, så sedan . . . Där var hon, satt där. Hennes stackars kött var sladdrigt. Hon hade sådan där orkidé-liknande maniky, eller vad man nu kallar det, på sina läppar. Och en helt kort frisyr, liksom en man, och alldeles krusig, som Bibeln säger, vilket var en vanära. Och en kvinna, som en man . . .

226 Bibeln hävdar, att om en kvinna klipper sitt hår, så har en man rätt att skilja sig ifrån henne, för hon är inte ärlig emot honom. Vi måste komma ner och predika Bibeln här några av

de här dagarna. Det står: ”Om hon kortklipper sitt hår, vanäras hon sin man.” Om hon är vanhedrande, borde hon bli frånskild. Man kan inte gifta sig med en annan, men man kan skilja sig från henne. Huitt! Gosse, det där, det där tar hårt, jag kan känna det. Men det är Sanningen.

227 Å, det brukade vara så vi hade det på Den Helige Andes område, men vi rev ner skrankorna. En gammal broder brukade säga: ”Vi rev ner skrankorna, vi rev ner skrankorna, vi kompromissade med synden. Vi rev ner skrankorna, fåren kom ut, men hur kom getterna in?” Man rev ner skrankorna. Det var det, som var felet. Man rev ner skrankorna, världen och församlingen blandade ihop sig. Precis liksom moabiterna osv., och Bileam och hur han gifte ihop dem, det är precis exakt samma sak idag. Och församlingen är alldeles förorenad, och pingst-tidsåldern är Laodiceas tidsålder, som blir ljum och spys ut ur Guds mun. Och ut ur hela den gruppen kallar Gud Sin återstod och tar hem Henne genom uppståndelsen, det där är exakt riktigt, exakt.

228 Och där var hon, satt där, med läpp-manikyren över hela ansiktet, och det var över alltsammans, så där. Och hon hade det här svarta ämnet över sina ögon, och hon svettades, det rann ner. Och den stackars gamla kunde ha haft barnbarnsbarn. Och hon satt där tillsammans med två gamla män, och en av dem med en stor gammal halsduk runt halsen, och det var i juni, satt där. Och han steg upp och höll liksom på att dricka, och hon drack också. Och hon såg sig omkring.

229 Jag tänkte: ”Å, Gud! Gud, varför torkar Du inte bara bort det där från kartan? Varför gör Du inte det? Ska min lilla Sharon. . . Mitt lilla barn, min lilla Sarah och min lilla Rebekah, vara tvungna att växa upp i den där generationen, och komma att möta sådana där saker som det där?” Jag tänkte: ”Titta här ute i de här parkerna osv., vad som pågår!” Jag tänkte: ”Å, Gud! Å, jag är glad, att Du tog Sharon, om det var Din vilja. Ska min lilla Rebekah och lilla – lilla Sarah vara tvungna att växa upp under sådana där saker som det där?” Vilket, och de där människorna kallar sig. . . Sjunger i kören och allting. Och jag tänkte: ”Är inte det där en skam?” Jag tänkte: ”Gud, hur kan Din heliga rättfärdighet stå ut med det? Det ser ut som att Din rättfärdiga harm skulle flyga dit ut och – och spränga den här platsen i luften.”

230 Och jag hörde Herrens Ängel säga: ”Kom åt sidan!” Jag gick bort dit. Och då Han var färdig med mig, kände jag mig som en annan person. ”Varför fördömer Du henne?”

Jag sa: ”Titta på det där, hur hon är!” Och här är vad Han. . .

231 Jag såg en syn. Jag såg en värld som *den här*, rund, en annan värld. Men den här världen *här*, den hade en regnbåge runt sig, och det var Kristi Blod, som skyddar från Guds vrede. Han skulle

inte kunna titta på det där. Han – Han skulle förstöra det just nu, för Han sa: "Den dag Ni äter av den, den dagen dör Ni." Så Han skulle göra det.

²³² Då tänkte jag så här. Jag såg mig själv. Fastän jag inte gjorde det där, men jag var en syndare i alla fall. Och så fungerar Jesu Kristi Blod för oss som en stötfångare. Förstår Ni? Så då jag syndar, träffar mina synder Honom och sårade Hans kära huvud, och jag kunde se tårarna och Blodet, som rann ner. "Förlåt honom, Fader! Han vet inte, vad han gör." Och så gjorde jag någonting annat och träffade Det. "Förlåt honom, Fader!"

²³³ Om det någonsin gick förbi Honom, skulle jag ha dött. Och om jag aldrig tar emot Hans nåd, och den dag min själ seglar förbi det där, är jag redan dömd. Jag har försmått. Det finns ingenting annat än domen kvar. Dömd, jag har redan blivit dömd. Gud sa: "Den dagen Ni äter av det, den dagen dör Ni." Man är rättvist dömd. Det här är domstolen i eftermiddag, Din attityd mot Kristus.

²³⁴ Och då tänkte jag: "Ja, det är riktigt." Och jag såg, att jag en dag kröp fram till Honom. Jag såg min gamla bok ligga där, en syndare, där stod allting i den. Jag såg, att det var mina synder, som gjorde det, och jag sa: "Herre, vill du förlåta mig?"

²³⁵ Satte Sin hand i Sin sida, fick ut litet Blod, skrev tvärs över överkanten, och det stod: "Förlåtet." Kastade bort den i glömskans hav, för att inte komma ihåg den mer. Den var borta för evigt! Han sa: "Jag förlåter Dig, men Du fördömer henne."

Det där förändrade min idé. Jag sa: "Herre, ha barmhärtighet!"

²³⁶ Sedan jag kom ut ur den, gick jag bort och satte mig ner. Jag sa: "Goddag, frun!"

Hon sa: "Å, hejsan!"

²³⁷ Och jag sa: "Om Ni vill förlåta mig", sa jag, "så är jag pastor Branham, en predikant."

Hon sa: "Å, ursäkta mig! Ursäkta mig, pastor Branham!"

²³⁸ Jag sa: "Damen." Jag berättade historien för henne. Jag sa: "Jag stod där, och jag fördömde Er och tänkte: 'En så fruktansvärd sak!' Kanske Ni har barn."

Hon sa: "Det har jag."

²³⁹ Jag sa: "Vad var orsaken till, att det gick fel?" Hon började tala om en historia för mig, som skulle slita sönder hjärtat på vad som helst. Jag sa: "Jag – jag frågade Gud, varför Han inte bara skrapade bort sådant från jorden. Här är Ni tillsammans med de här två druckna männen, och Ni är drucken själv." Och jag sa: "En dag. . . Det där Blodet håller tillbaka Guds vrede från Er. Ni kommer att dö en vacker dag. Och då är Ni – Ni har en fri vilja nu, Ni kan försmå eller ta emot." Jag sa: "Men en dag går

Er själ förbi där, där det inte finns någon barmhärtighet kvar. Och om Ni dör i Era synder, är Ni redan dömd, och Ni går till dödsriket.”

²⁴⁰ Vet Ni vad? Den där kvinnan gled ur den där stolen där i den där restaurangen. Vi hade ett bönemöte, som man aldrig har hört om i hela sitt liv, och hon kom till Kristus. Vad var det? Fördöm dem inte, berätta Evangeliet för dem! De är demonbesatta. De är dödliga i den här världen. De påverkas här bortifrån. Vår påverkan kommer ovanifrån. Låt oss se efter, vad vi kan göra med vår begåvning för att vinna andra för Kristus!

²⁴¹ Vår himmelske Fader, vi tackar Dig för Din godhet och barmhärtighet. Jag är ledsen, Herre, kanske människorna, jag har uppehållit dem här så länge. Men eftersom det är avslutningen av de här eftermiddagsmötena så här, ville jag berätta för dem om ”demoner”, och jag tog till för mycket av det på en gång, i en enda predikan, men kanske de kan plocka ut här och där och förstå, vad jag menade. Du känner mitt hjärtas avsikt med att ta fram det.

²⁴² Må folk gå härifrån i eftermiddag, och män och kvinnor ge akt på varenda rörelse de gör, men leva lyckligt och fritt! Må de veta, att Gud har frälst dem! Och må de se till Honom, glömma alla ismerna osv. som finns runt omkring dem och leva fridfullt och nyktert och i Gudsfruktan! Och så, Gud, då Du vill använda dem till någonting, kan Du tala direkt till dem och skicka dem vart Du än vill, att de ska gå, eller vad Du än vill, att de ska göra. Må folk vara ödmjuka och finna Kristus i sina hjärtan! Förlåt oss, Herre, våra tillkortakommanden, varenda en av oss!

²⁴³ Och vi vet, att – att Satan har gått omkring som ett rytande lejon överallt och uppslukat vad han vill och burit religiösa täckmantlar. Å, Gud, de här stackars små barnen, titta på dem, överallt! De är öppna och utsatta för människorna. Och jag ber Dig, Gud, att vara barmhärtig mot dem och frälsa alla de vilna, hela de sjuka. Och, Gud, vi inser, att de här gamla sjukdomsdjävlar, som kommer över Dina barn, att Du har en försoning, som ligger där borta, för att ta hand om det där. Och alla de djävlar, som skulle vilja få dem att synda, Du har en försoning, som ligger där borta, som kommer att ta hand om det. Och jag ber, att Du ska bevilja oss det i Jesu Namn. Amen.

Jag undrar, om det . . .

DEMONOLOGI — DET RELIGIÖSA OMRÅDET SWD53-0609A
(Demonology, Religious Realm)
DEMONOLOGI-SERIEN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framsett på engelska tisdag eftermiddag den 9 juni 1953 i Roberts Park Amphitheater in Connersville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org